

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. september 2009, letnik XL, št. 8-9

Znova v šolo

**Pred praznikom
občine**

**Šoli in vrtcu več
prostora**

**Čičmirko o hitro
rastoči KS**

**Voda v šoli na Vrhu
Svetih Treh Kraljev**

**Sari Pečkaj zlata
medalja**

Prvi kolaž

**Janez Modrijan, slikar
iz Rovt**

**Orientacisti sredi
logaških gozdov**

21. Kmečki praznik

**Burno skoz Logaško
poletje**

Pozor – psička Rozi!

Ma, smo se samo hecali, eeh!

V poletnem vročičnem valu so se zaletavali in iztirjali vlaki, letala so padala, neurja so si dajala duška, razsajala je prašičja gripa, za katero ni kriva ta vlada, kot ugotavljajo pri Delu – o odgovornosti prejšnje vlade niso rekli nobene. Vročičnost je odnašala gospodar-

ske in tajkunske upe, prinesla pa nam je falcon, milijardno izgubo v proračunu, izdatno podražitev bencina in pocenitev vžigalic. In streglo se je celo po življenju našemu ministrskemu predsedniku, pa so štirje policisti opravili svoje: rešil so premiera, vrednega 1.600 evrov. Toličkna je bila nagrada, ki se je bila razdelila pogumni četverici.

Prihaja pa hladna jesen, ki nam obeta vsaj dvoje odrešujočih strukturnih sprememb: 1. zagotavljajo nam, da policija ne bo več to, kar je (?!), 2. delalo se ne bo le do 65. leta, pač pa do onemoglosti, da ne bi upokojenci ogrozili le pokojninskega sistema, pač pa tudi razvoj Slovenije nasploh. Tako politika.

Da nam politika kroji naš vsakdan, še nekako dojemamo, da nam pa postavlja merila in moralne kriterije po svoji meri, pa ni povsem okusno. Na primer: 1. Neki Finec z obtožbo korupcije nekega premiera ni žalil uradnega organa, ampak nekega Janeza, zato se naj Janez kar preganja po

sodiščih, če se mu ljubi. Ali 2. Včasih je veljalo, da so odločitvam tožilcev nasprotovali obtoženi ali njihovi zagovorniki, ta čas pa odločitvam tožilstva oporeka politika, za povrh še nova! Ali še 3.: Nedavno založene depeše Interpola, ki so še toliko bolj dolivale olja na zubelj znamenitega poka – afere Patria, da je odtehtala tisti odstotek volilne zmage(!), so založile še postopek, da je zastaral; založitelj depeš pa velja za nedolžnega in sme znova opravljati delo v slovenskem Interpolu.

Se pa politiki kdaj pa kdaj zgodi, da se tudi zmoti. In tako so bile pomotoma izdane odločbe za regres bivšim ministrom; z regresom bivšim poslancem pa je vse v najlepšem redu.

Na finančnem ministrstvu pa ni bilo pomot; imeli so čisto zaresne namere, da bi poprečno plačo s 500 dvignili na 1000 evrov, da bi uvedli davek na družine brez otrok, da bi uvedli nov dohodninski razred... Ma, so se samo hecali, eeh!

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Šola Tabor povsem nared

Župan Janez Nagode

Skoncem počitnic se je bila sklenila prenova Osnovne šole Tabor. Tako bo z novim šolskim letom tudi organizacija pouka prijaznejša in upajmo da temu tudi primerno učinkovita. Šola je pridobila štiri nove učilnice s kabineti. Hkrati so bile obnovljene sanitarije in ustrezno je oblikovan tudi vhod v šolo. Investicija te sklepne faze, ki bo prav gotovo ustregla vsem obljubam in pričakovanjem, je bila vredna 1.300.000 evrov, k čemur je 300.000 evrov primaknilo Ministrstvo za šolstvo in šport, pretežni del pa je šel iz občinskega proračuna.

Investicija te sklepne faze, ki bo prav gotovo ustregla vsem obljubam in pričakovanjem, je bila vredna 1.300.000 evrov, k čemur je 300.000 evrov primaknilo Ministrstvo za šolstvo in šport, pretežni del pa je šel iz občinskega proračuna.

Devetero novih oddelkov za vrtec

Na Tržaški 105 (v nekdanji Stari sodnji) je s 1. septembrom na novo urejenih in opremljenih 9 oddelkov s kuhinjo in rekreacijsko telovadnico za potrebe otroškega varstva. Investicijsko vrednost 1.200.000 evrov je poravnala v celoti občina. Pristojno ministrstvo je logaški projekt, priglasi za sofinanciranje, uvrstilo na 5. mesto; v program sofinanciranja pa je ministrstvo vključilo le prve tri uvrščene projekte. Z dobrim sodelovanju s sosedi bo občina lahko pridobila še zemljišča za potrebe novega igrišča. – Denar za ta del naložbe bo šel iz pripravljajočega se občinskega proračuna za leto 2010.

Mandržani vse bliže kanalizaciji

»Čeprav z izvajalcem del Ginexom iz Nove gorice, sicer z najugodnejšim ponudnikom, nismo najbolj zadovoljni, se nadaljuje gradnja kanalizacijskega omrežja in nekaterih vodovodnih tras na Mandrgah. Izvajalec nima najboljše ekipe tako, žal, prihaja

Pouk je stekel v novem razredu. Foto: F. Brus

Vrtec Kurirček Logatec

vas vabi na otvoritev nove enote Tičnica

Vrtca Kurirček Logatec na Tržaški cesti 105

(v stavbi, kjer je pošta v Gornjem Logatcu)

s kratkim kulturnim programom

petek, 25. septembra 2009, ob 17. uri.

Vsi lepo vabljeni tudi na ogled novih prostorov.

Vrtec Kurirček

Na naslovnici: Vesela gneča na Medvedjem Brdu

Foto: Franjo Bogataj

tudi do nepotrebnih nekorektnosti s tamkajšnjimi občani. Bodo pa dela končana septembra. Logaško Komunalno podjetje pa bo na željo prebivalcev opravilo vse potrebne hišne priključke,« je zagotovil župan Janez Nagode.

Na Martin Hribu je le steklo

TGM Žakelj se je lotil gradnje kanalizacije, vodovoda, ceste in delne kablitve visokonapetostnega voda na Plesišu. Kljub nekaterim manjšim zapletom z lastniki zemljišč bodo dela končana do zime. – Sicer se je letos intenzivno usklajeval tudi projekt ostale martinjske komunalne infrastrukture za cesto, pločnik, kanalizacijo, javno razsvetljavo in deloma tudi vodovod. Skratka zahteven projekt je pripravljen, začetek del bo odvisen od vključenosti investicije v sofinanciranje državnega proračuna za leto 2010. Pristojno ministrstvo naj bi za investicijo, vredno 1.700.000 evrov, primaknilo 65% vrednosti (na račun prenove Notranjske ceste), preostanek pa naj bi pokrili občinski proračun.

Pozno jeseni pa v novem Upravnem centru

Gradnja enega največjih objektov v občini z vsemi obrtniškimi deli teče skladno z načrti. Vrata v nove prostore, ki bodo tudi ustrezno opremljeni, se bodo odprla predvidoma konec letošnjega novembra.

In kako bodo razporejeni uporabniki prostorov?

V pritličju bodo prostori namenjeni **Abanki, Pošti, Centru za socialno delo in notariatu** (je pa dovolj prostorov tudi še za

Pouk je stekel v novem razredu. Foto: F. Brus

potrebe zavarovalnice Adriatic in Zavoda za zdravstveno zavarovanje).

V prvem nadstropju bodo prostori za potrebe **naše občine**; tu bo tudi prostorna **sejna dvorana** za potrebe občine in drugih uporabnikov nove stavbe.

Drugo nadstropje bodo zasedle **Upravna enota, Geodetska in Davčna uprava**.

V kletnih prostorih bodo arhivi in še posebej skladišča za **Civilno zaščito in Rdeči križ**.

Za uslužbenca in stranke bo na voljo 160 do 170 parkirnih.

Špela Istenič

Drage Logatčanke in spoštovani Logatčani!

Ob 20. septembru,

ko Občina Logatec praznuje občinski praznik,

v spomin na dan, ko je leta 1875

s svojim delom pričelo Okrajno glavarstvo Logatec,

vam čestitam

in vas prisrčno vabim na prireditve,

ki bodo v septembru, posvečene občinskemu praznovanju.

Še posebno lepo vabljeni

na slavnostno sejo Občinskega sveta Občine Logatec,

na kateri bomo podelil najvišja občinska priznanja

Andreju Korenču, Čebelarskemu društvu Logatec, Ivici Podjed

in Prostovoljnemu gasilskemu društvu Rovte.

Želim vam lep in vesel praznični september!

Vaš župan
Janez Nagode

za lep dom

MAVRICA

20 let Mavrice v Logatcu!

V prodajalni **Mavrica Logatec** lahko izbirate med izdelki za polepšanje vašega doma.

Bogato ponudbo zastopajo:

- ▶ barve in laki
- ▶ vse vrste lepil
- ▶ pleskarski pribor
- ▶ fasadni sistemi
- ▶ izdelki za zaščito pri delu
- ▶ različne vrste laminatov

S sodobnimi mešalnimi sistemi vam nudimo mešanje zidnih barv, lesnih premazov in avtolakov.

Torej - nasvidenje v Mavrici!

Odpiralni čas od ponedeljka do petka od **7.00** do **19.00** ure,
ob sobotah od **7.00** do **14.00**, ob nedeljah in praznikih je trgovina zaprta.

Telefon: 01 759 0930, 01 759 0932, Fax: 01 759 0935.

Brezvestnosti ne konca ne kraja

Le nekaj deset metrov od urejene deponije komunalnih odpadkov na Ostrem vrhu je doslej še neznanec na gozdno pot, ki vodi do bližjega pašnika in naprej v gozd, stresel za tovornjak ali zajetno traktorsko prikolico vseh mogočih odpadkov: od gradbenega materiala, stekla, kant, odslužene vodovodne instalacije do razne druge navlake.

Smeti, kjer jih je najmanj treba.

Koristno bi bilo in prav, da bi ustrezne službe čim prej odkrile storilca in mu naložile kazen, kakršno si brezvestnež pošteno zasluži.

Besedilo in foto: France Brus

Toliko nas je – in še več!

Sredi letošnjega tretjega četrtletja, natančneje 1. avgusta, je bilo v občini Logatec 13.446 prebivalcev: 6.808 moških in 6.638 žensk (ženske torej utegnejo biti preskrbljene!). V starosti 90 in več let je kar 62 prebivalcev, in sicer 7 moških in 55 žensk.

Najnovejši podatki o rojstvu otrok kažejo, da bo letos več naraščaja kot lani. Tako je bilo do 10. avgusta letos rojenih 118 otrok: 61 dečkov in 57 deklic, v enakem obdobju lani pa so se rodili 103 otroci. Med imeni so najbolj pogosti Jan, Karin in Maša.

Pregled po naseljih kaže, da je največ rojstev v Logatcu, in sicer 89 (od tega največ na Pavšičevi ulici, in sicer 8, ter v Sončnem logu 6, v krajih: Hleviše, Hlevni vrh, Praprotno Brdo, Medvedje Brdo, Petkovec, Rovte, Vrh Sv. Treh Kraljev jih je 22, v Hotedršici in Novem Svetu pa 7.

V tem letu je do 19. avgusta umrlo 50 občanov, in sicer natanko enako moških kot žensk – v povprečni starosti 70 let.

Vir: CRP, pripravila: NevMa

Spored prireditev ob občinskem prazniku

Od torka do srede, 1. do 16. septembra, Steklena galerija Logatec (v poslovnem času OŠ 8 talcev in športne dvorane Logatec) **KOLAŽ - OBMOČNA RAZSTAVA LIKOVNIKOV IZ OBČINE LOGATEC IN RIBNICA** - Org in info: JSKD OI Logatec, tel. 01/7591 740, 031 867 974.

Petek, 18. septembra, ob 19. uri, Narodni dom Logatec SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA OBČINE LOGATEC s podelitvijo občinskih priznanj

Org in info: Občina Logatec, občina.logatec@logatec.si.

Petki, od 18. septembra do 18. decembra, od 18. do 20. ure, sejna soba na Notranjski 14 SLIKARSKA SREČANJA - pod mentorstvom Jura Samca in Vesne Aje Dimovske. (Vabljeni vsi, ki ste se udeležili regijskih delavnic KOLAŽ in tudi drugi, začetniki kakor tudi že izkušeni... Skozi ustvarjalni proces od realizma k abstrakciji, skozi različne likovne tehnike in likovne probleme vas bosta vodila mentorja, ki bosta program prilagodila vašemu predznanju. Izkoristite priložnost za redno srečevanje in razvoj svojih ustvarjalnih potencialov. Prispevek: 10 evrov za posamezno srečanje.) Org in info: JSKD OI Logatec, telefon: 01/7591 740, 031 867 974.

Četrtek, 24. septembra, od 16. do 19. ure na športnem igrišču ob Športni dvorani OŠ 8 talcev DRUŽINSKA OLIMPIJADA - Zabavne športno-družabne igre za vso družino, ki simbolično ponazarjajo dejavnosti, značilne za različne kraje in dele občine Logatec, predstavitev logaških športnih klubov in društev, predstavitev ponudnikov zdrave

prehrane. Org in info: Upravni odbor Šolskega sklada Ježek OŠ 8 talcev Logatec, telefon: 040 425 867 (Alenka).

Četrtek, 24. septembra, ob 19. uri, Narodni dom Logatec

MOJA DEŽELA - LEPA IN GOSTOLJUBNA - s podelitvijo priznanj za najlepše urejeno družinsko hišo, kmetijo in javni zavod. Org in info: uristično društvo Logatec, telefon: 031 370 469 (Vanja).

Petek, 25. septembra, ob 17. uri, enota Tičnica, Tržaška cesta 105

ODPRTE ENOTE TIČNICA VRTCA KURIRČEK LOGATEC. Org in info: Vrtec Kurirček Logatec, telefon: 01/759 04 00

Petek, 25. septembra, ob 19. uri, Knjižnica OŠ Tabor V SOČNOST JESENI TKE-MO UTRIBE SVETOV - Literarni večer Literarnega društva Zeleni oblaki z gostujočimi glasbeniki in s fotografijami Andreja Korenca. Org in info: Branka Novak, zeleni.oblaki@gmail.com.

Sobota, 26. septembra, ob 18. uri, Kermična delavnica ter vaški muzej in galerija Laze SKOZI DOTIKE NITI SE V DLANEH DANICE ŠABEC ROJEVAJO MEHKOBNE KVAČKANE PODOBE ... - Odprtje razstave kvačkanih izdelkov Danice Šabec. Org in info: Turistično društvo Lanski vrh Janez Šabec (041 376 278), Nataša Prestor (031 380 398).

Sreda, 30. septembra, ob 19. uri, Narodni dom Logatec PREDSTAVITEV TURISTIČNE PUBLIKACIJE OBČINE LOGATEC. Org in info: Občina Logatec, občina.logatec@logatec.si.

Spoštovani!

Ob praznovanju občinskega praznika vas vljudno vabimo na

SLAVNOSTNO SEJO OBČINSKEGA SVETA OBČINE LOGATEC

v petek, 18. septembra, ob 19. uri v Narodnem domu v Logatcu.

Slavnostni govornik:
župan Občine Logatec **Janez Nagode**.

Med kulturnim programom v izvedbi Kvarteta klarinetov Glasbene šole pod vodstvom Marjana Grdadolnika in skupine **Moonshine Olive** bodo podeljene **SPOMINSKE PLAKETE Z ZNAKOM OBČINE LOGATEC Andreju Korencu, Čebelarškemu društvu Logatec, Ivici Podjed in Gasilškemu društvu Rovte**

Slovesnost bo povezovala Maruša Mele Pavlin.

Župan občine Logatec **Janez Nagode**

Pucu Zlati znak ZVVS

Puc, prejemnik Zlatega znaka (prvi z desne)

Ob dnevu Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS), 3. maja, je bila v Geossu na Slivni nad Vačami slovesnost s podelitvijo priznanj ZVVS. Ob tej priložnosti je **Vladislav Puc** prejel iz rok predsednika ZVVS Janeza Pajerja **Zlati znak ZVVS** za nesebično pomoč in razumevanje.

g.u

Novo gasilsko vozilo

V nedeljo, 9. avgusta, je PGD Rovte prevzelo novo gasilsko vozilo GVGpz, namenjeno enoti Petkovec. Vozilo Mercedes je nadgradilo Ključavničarstvo Oblak iz Sinje Gorice. Opremljeno je s tisočlitrsko cisterno za vodo, s kombinirano črpalko in drugo opremo za gašenje gozdnih požarov. Denar za vozilo, vredno okrog 120 tisoč evrov, je večinoma prispevala občina Logatec.

Slavnostnega prevzema vozila so se udeležili člani vseh PGD občine ter tudi predstavniki sosednjih društev. Slavnostni govornik ob predaji vozila je bil župan občine

Slavnostni govornik župan Janez Nagode s častnimi gosti.

Janez Nagode. Spregovorili so še predstavnika GZS Marinka Cempre Turk, predstavnik

RS za zaščito in reševanje Branko Rajakovič in predsednik PGD Rovte Robert Nartnik. Vozilo in novo kapelico svetega Florjana na gasilskem domu je blagoslovil domači župnik Janez Petrič. V kulturnem programu so nastopile pevke dekliske skupine Rozalije in pihalni orkester Alpina Žiri.

Prevzem novega gasilskega vozila je lepo sovpadel s praznovanjem 110. obletnice PGD Rovte. Pomembni slovesnosti je sledila gasilska veselica, na kateri je za ples in dobro razpoloženje poskrbel narodnozabavni ansambel Javor.

Besedilo in foto: France Brus

Naklo – največja in najhitreje rastoča krajevna skupnost v naši občini

Boris Čičmirko, predsednik sveta KS Naklo.

Krajevna skupnost Naklo zajema ves Dolenji Logatec in sega do Blekove vasi, Ograj na Zaplani, obeh industrijskih con in Loma na avtocesti – 6400 prebivalcev, od tega na Martinj Hribu 1500, kjer so brez pločnika, pa tudi brez kanalizacije. Ta se ravnokar gradi oziroma obnavlja na Mandrgah. O širjenju pa to, da se je število hišnih števil na Martinj hribu v treh in pol letih podvojilo, zgrajen je bil Sončni Log, gradi se na Pavšičevi...

Prav toliko časa, se pravi, dobra tri leta je, kar Boris Čičmirko vodi krajevno skupnost Naklo.

»Dobiva se v naših prostorih«, se meniva po telefonu.

– Kje?

»Ah, seveda, ne veš, kje smo. Vhod je isti kot v gostilno Baron, pa na desno in po stopnicah gor. Upam, da se bo v novem občinskem centru našlo tudi kaj prostora za našo krajevno skupnost. Če ne, pa kje drugje, da bomo le imeli normalen dostop z ulice.«

– In sva tako na ulici: Rovtarski.

»Zaenkrat je še cesta, saj gre po njej ves promet v Rovte, Žiri, skratka, naprej proti Gorenjski. Ulico bo treba prekvalificirati, kar bo možno šele, ko bo zgrajen rondo pri Mercatorju. Menda tudi okoljevarstveniki malo popuščajo, saj se bo dalo manjkajoče (Napoleonove) lipe posaditi na sredino rondoja (mimogrede: v Koprui imajo na enem od krožišč vodomet, v Postojni potoček...)«

– Potem sva logično preskočila na obe industrijski coni, ki bi morali biti že včeraj povezani, in Zapolje bi imelo direkten dostop do avtoceste.

»Toda kaj, ko je vmes vsemogočna Železnica. Celu Ljubljana je pred petdesetimi leti pokleknila pred njo in je ostala nad zemljo, namesto da bi jo poglobili. Morda pa bo čez nekaj let to uspelo Logatcu! Sicer pa je bila letos izvedena kategorizacija cest, ki določa, katere so prve na vrsti pozimi za pluzenje, poleti za obnavljanje in podobno.«

– Pa pojdiva k šolarjem in varnim potem v šolo.

»Stara cesta bo v kratkem urejena, problem pa ostaja Martinj Hrib, kjer bo treba urediti pešpoti med Notranjsko cesto in Ogradami do krožišča, saj je tam več kot sto šolarjev.

V Naklem, Čevici in še kje čakajo na več luči – ureditev javne razsvetljave.«

– Seveda, je bilo letos tudi marsikaj narejeno.

»Da, sedaj se zaključujejo kanalizacijska dela na Mandrgah, vračajo se sredstva občanov, ki so vlagali v telekomunikacijsko omrežje. Na dan Zemlje se je čistilne akcije udeležilo preko sto občanov, postavili smo božično drevo pred cerkvijo sv. Nikolaja, prispevali vrtcu za igrala, v sedanji krizi smo pomagali obema dobredelnima organizacijama Rdečemu križu in Karitasu ter nekaterim drugim organizacijam in društvom.«

– Gostilne, banke, sakralni objekti..?

»Gostiln, bifejev je precej: od največjega – Gostinsko rekreacijski center Zapolje – do najmanjše popularne okrepevalnice Suzi, vmes pa za vsakogar nekaj. Kar velja tudi za društva, ki so bolj ali manj delavna vse leto. Poleg farne cerkve sv. Nikolaja in podružnice na Čevicah dobivamo še novo Kraljestveno dvorano Jehovih prič na Jamnici. Pokopališče ima še prostor za širitev, prav tako tudi Dom upokojencev, le ti imajo nekaj postelj tudi v Domu Marije in Marte. Omenim naj še Policijsko postajo, ki po petindvajsetih letih čaka na nujno posodobitev. Če pa kljub krizi komu ostaja denar, ne bo težav – imamo kar sedem bank!«

– Če bi vprašal meščane, kje pa njih čevlji žuli, bi odgovorili...?

»KLI in s tem izguba delovnih mest na prvem mestu, na drugem pa čistilna naprava. Morali bi jo preseliti stran od Jačke, ki velja za naravno znamenitost. Prav letošnje poplave so pokazale, da je sedanji prostor za čistilno napravo neprimeren. Preselili bi jo lahko na rob Logaškega polja. Kljub odločitvi o povečanju sedanje čistilne naprave pa morda še ni vse zamujeno.«

Z Borisom Čičmirkom sva na koncu ugotovila, da bo letošnjemu dokaj vročemu poletju sledila še bolj vroča jesen, saj je od pomladi ostalo še marsikaj nedorečenega.

Brane Pevec

Upravno središče v zaključni podobi

Skoraj dokončan Upravni center.

Upravni center, ki ga gradi SGP Tehnik iz Škofje Loke na Tržaški cesti v Logatcu katerega investitor je logaška občina, dobiva svojo zaključno podobo.

Vse kaže, da bo projekt dokončan letošnjo jesen, zagotovo pa še letos.

Besedilo in foto: France Brus

Novost v Laboratoriju Zdravstvenega doma

Tempo življenja postaja vse bolj hiter in stresen, ljudje pa imamo vse manj časa zase in za svoje zdravje, hkrati pa se zavedamo pomena pravočasnega, preventivnega odkrivanja bolezni

V Laboratoriju Zdravstvenega doma Logatec smo se odzvali na vaše številne prošnje in pobude in uvedli možnost preventivnih samoplačniških laboratorijskih pregledov brez zdravniške napotnice.

V laboratoriju vam ponujamo možnost hematoloških in biokemijskih preiskav ter preiskav urina in blata.

Na področju hematologije opravljamo preiskave: kompletne krvne slike, sedimentacije eritrocitov in teste strjevanja krvi.

Na področju biokemije pa izvajamo preiskave: glukoze, kreatinina, sečne kisline, sečnine, elektrolitov (Na, K, Cl)..., lipidov (maščob): celotnega holesterola, HDL holesterola (dobri), LDL holesterola (slabi), trigliceridov, vseh vrst encimov (je-

trnih, srčnih, mišičnih...) in CRP.

Lahko si kontrolirate tudi hormone ščitnice (T3, T4, TSH) ter PSA (prostatični specifični antigen) za zgodnje odkrivanje raka prostate. - Urin lahko prinesete v laboratorij tudi od doma. Prineseni urin mora biti v za to namenjenih urinskih lončkih ali vrečkah, ki jih lahko nabavite v lekarnah.

Kadar želite opraviti biokemične preiskave, morate priti v laboratorij popolnoma tešči (12 ur od zadnjega obroka)!

Delovni čas laboratorija v Zdravstvenem domu Logatec: ponedeljek in četrtek od 7. do 16. ure, torek, sreda in petek od 7. do 13. ure

Cenik in seznam vseh laboratorijskih preiskav je objavljen v vsaki ordinaciji Zdravstvenega doma ter pri vratih laboratorija.

Za vse informacije smo na voljo vsak dan od 13. do 14. ure na telefonski številki 01/ 7508-249.

LZD

Voda teče

Po petinpetdesetih letih je v šolo na Vrhu Sv. Treh Kraljev pritekla voda

Na Podružnični osnovni šoli Vrh Svetih Treh Kraljev se je pouk - tako kot v vseh ostalih osnovnih šolah - začel 1. septembra. Bilo je živahno. Otroci so prinesli kup spominov na lepe počitnice in jih kar drug čez drugega pripovedovali vsevprek.

Sicer pa, čeprav med poletnimi počitnicami pouka na šoli ni bilo, je bilo okrog šole živahno. Dvakrat tedensko so se vaščani zbirali na večerni rekreaciji, kjer so igrali košarko, odbojko in namizni tenis. Rekreativne večere so zaključili z že tradicionalnim športnim popoldnevom ter s tekmama v košarki in odbojki. En teden v juliju so na šoli gostovali logaški tekači, ki so imeli kondicijske priprave za prihajajočo sezono. Vmes so na šolo prihajali še mojstri, ki so stavbo pripravljali na novo šolsko leto.

Za nas: učence, učitelje in starše pa je najpomembnejše, da smo v novo šolsko leto stopili z vodo. Ja, prav ste prebrali. Vodo imamo! Po petinpetdesetih letih je šolska stavba na Vrhu dobila primerno oskrbo s pitno vodo. Zahvaljujoč se Občini Logatec in izvajalcu del - Komunalnemu podjetju Logatec -, bomo pozimi manj v skrbeh. Dela so potekala še v pomladnih mesecih, zaključila pa so se julija. Vode iz bližnje vrtine je dovolj za potrebe šole, verjetno pa bi je bilo dovolj tudi za potrebe še kake hiše v kraju. A je bil trenutni načrt očitno izpeljan le za šolsko stavbo. Žal, tudi hidrant ob šoli nima vode. Pa bi jo že oni dan, ko je v vasi gorelo, gasilci verjetno potrebovali. Kakorkoli že, mi smo veseli in hvaležni, da voda teče. Želimo si, da bi pritekala še dolga leta in ohranila življenje naši podružnični šoli.

Mika

Še letos vseljiva stanovanja na Brodu

Stanovanja že čakajo na kupce

Sedemtrideset stanovanj v štirih blokih, ki jih gradi Real invest iz Ajdovščine, bo vseljivo še letos. Prvotno je bila cena stanovanja okrog 2500 evrov za kvadratni meter. Upoštevajoč recesijo - tudi padanje cen stanovanj v Ljubljani -, je vprašanje, če se ne bo cena opazno znižala tudi v Logatcu.

Besedilo in foto: France Brus

Zakaj Logaščica poplavlja?

Kaj narediti, da Logaščica ne bi več poplavljala?

Sedaj, ko vemo, od kod vse priteka Logaščica (prvi del) in kako ozki so požiralniki, v katere odteka (drugi del), je čas, da rečemo, ali se da kaj narediti, da do poplav ne bi več prihajalo.

V času letošnjih poplav (30. marca) se je na veliko govorilo o tem, da so požiralniki zamašeni, da so v njem cele bale sena, s prstom se je celo kazalo na ljudi, ki naj bi bili krivi za povodenj in še marsikaj drugega je bilo povedanega. Naj naštejemo le nekaj dejstev, ki so plod dolgoletnega opazovanja in zapisovanja dogodkov.

Logaščica ni bila tako visoka že od 29. januarja 1979. Zadrževalni jezu na Marekah opravlja svojo nalogo. Če ga ne bi bilo, bi bile vode še bistveno višje in bi verjetno dosegle ali celo presegle nivo iz leta 1979. – Vremenska situacija je bila precej podobna tisti izpred 30 let. Morda je bilo v nižinah malce manj snega, po hribovju v okolici Logatca pa ga je bilo še veliko. Predvsem Hrušica je bila še krepko zasnežena. Taljenje snega na Hrušici je polnilo hudourniške potoke na Kalcah in v Novem Svetu. Deževje je v hribih nad Logatcem za nekaj časa prešlo v sneg. Ko je ta prešel spet v dež, se je sneg hitro stalil, zaradi česar je bilo vode še toliko več. – Planinsko polje v času poplav Logaščice ni bilo poplavljenno. Podzemni tok Ljubljanice, v katero se izliva tudi Logaščica, ni imel vpliva na odtekanje vode v Jački. – Kakšen vpliv imajo vode, ki pritečejo iz Hotedršice in s Hrušice, se še ne ve natančno. Domneva se, da se del voda iz Hotenjskega podolja pretaka tudi skozi Gradišnico in Gašpinovo jamo. – Kot so ugotavljali avtorji drugih prispevkov na temo poplav Logaščice, je vzrok za visoko vodo iskati tudi v vse večjih urbanih površinah, s katerih odteka padavinska voda v strugo Logaščice. – Jačka se ni zamašila. Fotografije jezera, ki so nastale ob zadnji poplavi, kažejo, da je bilo naplavin izredno malo, bolje rečeno nič. Ob ogledu požiralnika 26. junija letos sem ugotovil, da rešetke pred požiralnikom opravljajo svojo nalogo in da večje nesnage v požiralniku ni bilo. Rov, ki smo ga raziskovali leta 1999 (glej 3. del) sicer ni dostopen, zato pa se je odprl nov, do sedaj neraziskan rov. – Poleg novih rogov v dosedanjih požiralnikih se je odprl še nov požiralnik, dovolj velik, da se da v njem zlesti več kot 10m daleč pod Vodni grič. Po pripovedovanju je ta požiralnik ob zadnji poplavi požiral velike količine vode.

Glavni razlog za poplave je vsekakor preveč vode za tako majhne požiralnike. Iz meritev in opazovanj, ki sem jih opravljal od oktobra 1999 do oktobra 2000 na Logaščici in v Jački, je razvidno, da že malo večji dež povzroči zastajanje vode v Jački in s tem nastajanje jezera pred požiralniki. Najbolj aktiven požiralnik (Jačka 3 – požiralnik za velikimi železnimi rešetkami) lahko požira vodo, dokler so pretoki Logaščice nekako do 5m³/sek. Pri pretokih okoli 8 m³/sek voda zalije tudi ta požiralnik. Primerjava meritev pretoka Logaščice in višine vode v Jački pred 10 leti in ob zadnjih poplavah (2. aprila) se povsem ujemajo.

Da do poplav ni prišlo zaradi zamašitve ali slabega vzdrževanja požiralnikov, kaže tudi hitrost upadanja vode. Potem ko je dež ponehal, je voda hitro začela upadati. Maksimalno višino so vode dosegle v ponedeljek (30. marca) popoldan okoli 15. ure. Voda je krepko poplavlila most pri Čamerniku. Na mostu je bila približno ¾ m visoka voda, hkrati pa približno 15 cm pod robom strehe transformatorske postaje. Pot od šole mimo čistil-

ne naprave proti Furlanu pa je bila pred mostom na suhem le še v širini nekaj deset cm. Ob 20. uri istega dne je voda že tako upadla, da je bil most pri Čamerniku že prevozen, naslednje jutro pa je bila Logaščica že v strugi.

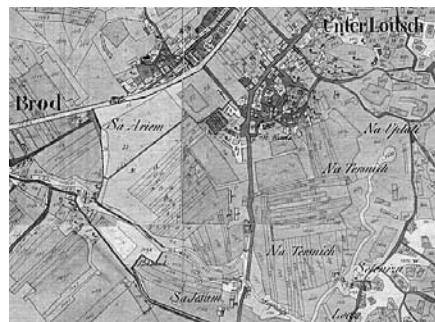
In kje so možnosti za rešitev?

Prva možnost je v zmanjšanju dotoka Logaščice do požiralnikov. To bi dosegli z zmanjšanjem pretočnosti zadrževalnega jezua na Marekah ali pa z izgradnjo podobnega zadrževalnega jezua prek Črnega potoka. Morda bi bila rešitev v izgradnji kanala do starih požiralnikov za Ženčkom, pa tudi manjši izpust padavinskih voda v Logaščico z uporabo drenažnih sistemov bi doprinesel svoje.

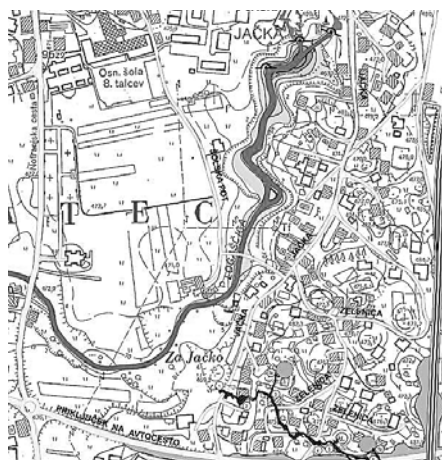
Verjetno je idej še vse polno; kot jamar pa vidim rešitev v ureditvi starega požiralnika nasproti Furlanovega mlina. Na zemljevidu Franciscejskega katastra iz leta 1826 je lepo narisano, kam je Logaščica ponikla takrat.

Pri raziskovanju Gašpinove jame ob koncu leta 2002 smo skozi podzemlje dosegli točko, ki leži 30m pod požiralnikom, ki je narisan na načrtu. Na površju nakazan požiralnik leži v neposredni bližini konca jame,

kjer s stropa v jamo priteka umazana smrdljiva voda (verjetno kanalizacija), poleg tega pa na povezavo s površjem nakužejo tudi podgane, ki pridejo v ta del jame, druge ne bi mogle priti. Ob poplavi Logaščice 30. marca letos sva z Bojanom Volkom obiskala Gašpinovo jamo z namenom, da preveriva, kako visoka je voda v jami. Voda je bila sicer visoka, še vedno 30m pod poplavami v Logatcu. Z odprtjem in ureditvijo tega požiralnika bi bil problem s poplavami rešen. Seveda, stvar ni tako enostavna, kot je predstavljena, vsekakor pa gre za možnost, ki bi jo veljalo strokovno preučiti.

Slika 1: pod napisom Loca je lepo vidno, kam je nekdaj odtekala Logaščica. Ta del Logatca se danes imenuje Za Jačko (Loka je čez priključek), požiralnik pa je še vedno lepo viden.

Slika 2: konec Gašpinove jame in nekdanji požiralnik Logaščice ležita tik drug nad drugim (točka 1). Z ureditvijo odtoka Logaščice v ta požiralnik, poplav Logaščice ne bi bilo več.

Miran Nagode

Mednarodni uspeh, vreden ponosa in vseh čestitk

Sara Pečkaj prvouvrščena v twirlingu na 5. tekmovanju za mednarodni pokal (International Cup – IC) v Avstraliji avgusta letos; izjemen uspeh tudi Kristine Ilić in Klare Križaj – "Pazite se Slovenije"

V prisotnosti podžupana Aleksandra Česnika in županove tajnice Marije Turk je župan Janez Nagode pripravil sprejem za troje uspešnih tekmovalk na 5. mednarodnem tekmovanju v twirlingu (IC) ter za neutrudno vodjo Twirling kluba Logaških mažoret Vero Tratnik in vaditeljico ter mednarodno sodnico Barbaro Čuk.

Župan je dekletom izrazil čestitke za veliki uspeh, s katerim so častno predstavile Slovenijo in našo občino v daljni Avstraliji. Logaška trojica: **Sara Pečkaj, Kristina Ilić in Klara Križaj** so z izvrstnimi uvrstitvami sestavljale ekipo osmerice, ki je zastopala Slovenijo. Poleg Logatčank so slovensko ekipo sestavljale še 4 mažorete iz Nove Gorice in ena iz Lenarta. Poleg udeleženk iz Slovenije so na IC tekmovala še skupine iz 14 držav: iz Anglije, Avstralije, Francije, s Hrvaške, Irske, Japonske, Švedske, Madžarske iz Italije, Kanade, Katalonije (Španija), Škotske, Švice in iz Združenih držav Amerike.

In rezultati slovenskih tekmovalk, ne samo ta iz Sydneya, močno odmevajo v svetu twir-

Iz Avstralije z zavidljivimi uspehi (levo) Barbara, Kristina, Sara, Klara in Vera.

linga, kjer vse bolj cenijo in spoštujejo Slovenijo. Zato je v Avstraliji toliko bolj zavezujoče odmeval tudi kompliment, da Slovenija ni več neznana ne majhna. Nekdo iz organizacijskega kroga je pribil celo: »Pazite se Slovenije!«

No, rešpekt pred Slovenijo je povsem razumljiv, saj se je Sara Pečkaj v kratkem programu uvrstila na 1. mesto, v prostem stilu na 5. in v solo programu na 9. mesto. Imenitni sta bili tudi Kristina Ilić s 13. mestom v prostem stilu in z 10. mestom v solo programu pa Klara Križaj s 15. mestom v prostem stilu, enako tudi v

solo programu. Sara in Kristina sta prejeli tudi posebno priznanje za petkratno tekmovanje za mednarodni pokal.

Prvič pa je imela Slovenija tudi svojo mednarodno sodnico Logatčanko **Barbaro Čuk**.

Tako postaja Slovenija vse bolj konkurenčna velesilam twirlinga, kot so Južnoafriška republika, Irska, Španija, Hrvaška in še katera. Za nadaljnje uspešno konkurenco pa bo treba še veliko več strokovne vzgoje, izobraževanja, treninga, kar bi lahko omogočala ustrezna akademija za ples, ki bi bila v Sloveniji nujno potrebna. Sploh pa bi bilo treba društvo, kot je Logaško, z vrhunskimi dosežki, zajetno financirati z javnimi sredstvi, da bi tekmovalke, ki zastopajo državo Slovenijo, ne bile odvisne od denarnic svojih staršev, kot se to redno dogaja, in kot se je dogodilo tudi letos v Avstraliji. So pa bile logaške tekmovalke deležne pomoči domače občine, za kar gre še posebna zahvala županu Janezu Nagodetu, ki je tudi z lepo pozornostjo opravil sprejem logaških udeleženk petega IC.

M.Štefanič

Po poteh do partizanskih bolnišnic

Mitja Jerič si je izbral letošnji drugi julijski četrtek za javno predstavitev svoje zanimive publikacije »Vodič po poteh slovenskih partizanskih bolnišnic pod Snežnikom«

Dimitrij Jerič predstavlja svojo publikacijo.

Antona Vochla iz Logatca. Na krajšem pohodu so si povabljeni udeleženci – Mitjevi sodelavci in pobudniki za pripravo Vodiča – ogledali

Predstavitev knjige je bila v Županovem lazju, južno od gradu Snežnik, v gozdovih blizu slovensko-hrvaške meje. Prisotni so bili ugledni zgodovinar Anton Avsec, dr. Ladica Štritof iz Kopra in člani ter somišljeniki organizacije Zveze borcev iz Ljubljane, Logatca in Loške doline.

Knjiga je izšla v samozaložbi, natisnjena pa v tiskarni

nekaj označenih krajev, kjer so nekdanje stale bolnišnične barake. Pri gozdarski koči v Županovem lazju je avtor dokumentirano razložil, kako je ob pomoči območnega gozdarja in pisnih virov našel lokacije, topografsko označil najkrajše dostope in načelno zadolžil krajevno organizacijo ZB za trajnejše označbe, namesto propadajočih sicer masivnih lesenih tabel. Prisotni so spontano dopolnili razlago s poudarki o domoljubni in humani vlogi organizacije partizanskih bolnišnic.

Ob koncu prijetnega obhoda in predstavitve zanimivih lokacij je avtor povabil vse udeležence na prijateljsko srečanje v gostišče Mlakar v Markovcu pri Ložu.

Naj pripomnimo, da sta Mitja in Tilka Jerič s skupno tremi izdanimi knjigami domoljubne vsebine na Logaškem resnično izjemen par.

Besedilo in foto: Jože Omerzu

Ga poznate, slikarja iz Rovt?

Prav bi bilo, ko bi se 13. septembra spomnili obletnice rojstva slikarja Janeza Modrijana (Modrian), rojenega leta 1830 v Rovtah. Slikarstva se je učil pri goriškem slikarju Jožefu Tomincu v Trstu in potem v Benetkah. Slikar Modrijan je verjetno umrl leta 1858. Namreč, hrvaški historiograf in politik Ivan Kukuljević-Sakcinski omenja slikarja Modrijana tega leta v svojem *Slovníku umjetnikah jugoslavenskih* (prvi biografski leksikon jugoslovanskih, tudi slovenskih umetnikov) *Zagreb 1858-60* že kot mrtvega, ker je »poludio, žalibože u cvietu svoje mladosti«.

Iz tega leta v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Rovtah hranijo njegov *Križev pot*, poleg tega naj bi za to cerkev naslikal tudi sliki *Marijinega* in *Jesusovega srca* (motiv je postal po sredini 19. stoletja spet zelo aktualen, ker je bil leta 1856 razglašen praznik Srca Jesusovega). Škofov dvorni kaplan in umetnostni zgodovinar samouk Viktor Steska je leta 1927 zapisal, da »Modrijanovi sorodniki še žive, pa se ga nič ne spominjajo«.

Toliko bolj prav je, da se ga spomnimo mi!

Simona Kermavnar

Literoadijo 4

(26.08. 2009, 20:00)

Odbojarsko igrišče Grajski park, Logatec, gledalcev 30, **sodnica:** Anja Sedej. **Novinci:** Elisa Lupi, Tina Pongarčič, Jan Martinšek, Ana Podgornik. **Literati:** Eva Neža Kermavner, Mateja Tomazin, Jaka Dolenc, Borut Petkovšek. **Selektorica:** Branka Novak. **Glasba:** Srečko Lukančič. **Besedne igre:** med pavzami za obiskovalce (haiku). **Zahvale:** Primož Petek in ekipa Grajski park, občina Logatec, OŠ Tabor, Miha Levinger, Zdravko Novak.

Anon.

Med dobrimi, starimi in še vsemi drugimi znanci

Logaško poletje polno vsakovrstnega dogajanja

Na vrhuncu poletja smo imeli v Logatcu 31°C, zadnje jutro v avgustu pa le šest stopinj. Le kdo je zadnjih deset dni mislil na vreme (razen v soboto, ko je šotor še kako prišel prav), saj se je v Logatcu toliko »dogajalo«. Pelo, pilo, tekmovalo, igralo, plesalo, skratka, družilo se je v Navigatorju, pred Notranjko, in seveda, v Grajskem parku.

Med drugim so nastopili Wonderbrass big band s pevko Tanjo Veselić, Notterdam, Moonshine Olive, folk pevka Shirlee Roden, Stranci, Big Foot Mama. Predstavili so se taborniki pa kulturno društvo Nadleg, na svoj račun so prišli tudi ljubitelji avtomobilizma (Skipper avtomagazin drift challenge – prevod si poiščite sami!). Da je bilo vse usklajeno, so poskrbeli Mladinski svet Logatec, občina Logatec, društva in posamezniki, med njimi moram omeniti Primoža Petka iz Grajskega parka, ki je pred petimi leti dejal: Adijo, poletje!

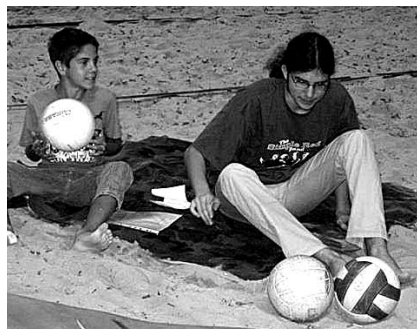
Na nekaterih prireditvah se je zbralo le nekaj deset ljudi, v soboto in nedeljo pa jih je prišlo čez tisoč. Vsem pa je bilo skupno: uživanje življenja. In Logaško poletje je ravno to: za vsakogar nekaj, vsak je prispeval nekaj malega, če ne drugega, vsaj nasmeh – ob domislicah Dejmo stisnt teatra in gosta Vida Valiča je bilo »za

dol past od smeha«. Do smeha pa ni bilo tistim, ki so plezali po zabojih, čeprav so bili privezani.

Na mivki so se šli »dirke formule besed« literati iz društva Zeleni oblaki. »Ognjevitost je, da živiš polno življenje«, je povedal eden izmed njih. In polno živijo člani ansambla Mustangi, ki so navdušili z dobrim starim rokom (in mlado pevko Jano); skupaj muzicirajo že 42 let. Še dlje pa poznamo Lojzeta Slaka z njegovimi Fanti s Praprotna. Svoj nastop in s tem Logaško poletje so zaključili s pesmijo Družba, lahko noč, še kdaj na svidenje!

Morda že ob letu – avgusta 2010!

Brane Pevec

Kultura in šport. Foto: B.Pevec

Likovno društvo Logatec

razpisuje

5. LIKOVNI EX TEMPORE

LOGATEC 2009

na temo: »JESEN«,

od 11. do 27. septembra 2009.

PRAVILNIK: ŽIGOSANJE PODLAG IN PRIGLASITEV: Steklena galerija, Notranjska cesta 3, Logatec (Osnovna šola 8 talcev), 11. septembra 2009 med 19. in 20. uro.

Format za slikarska dela: do 80x80 cm, za kiparska dela: do 60x60x60 cm.

VPISNINA: 15 evrov. Vsak avtor sme žigosati dve podlagi. Avtor soglaša, da organizator sme razstavljati njegova dela, in potrjuje, da je seznanjen s pravili in potekom prireditve.

ODDAJA DEL ZA RAZSTAVO: Četrtek, 17. septembra 2009, med 19. in 20. uro. Avtorji oddajo dela v Stekleni galeriji. Vsak avtor lahko odda eno delo.

OPREMA ODDANIH DEL: ime in priimek avtorja; naslov dela; domači naslov in tel. številka. Dela morajo biti primerno uokvirjena za razstavo. Vsako delo bo oštevilčeno in za komisijo anonimno.

NAGRADE:

Prva nagrada – odkupna (200 evrov).

2 posebni nagradi – za slikarska dela.

2 posebni nagradi – za kiparska dela.

Odkupno delo postane last organizatorja. Vsak udeleženec za udeležbo prejme priznanje.

ŽIRIJA: Žirijo določi organizator. Imena članov žirije bodo znana na dan otvoritve razstave.

RAZSTAVA: Dela bodo na ogled v Stekleni galeriji od petka, 18. septembra, do nedelje, 27. septembra 2009, vsak dan od 19. do 21. ure.

PREVZEM LIKOVNIH DEL PO KONČANI RAZSTAVI: Nedelja, 27. septembra 2009 med 20. in 21. uro.

Organizator si pridržuje pravico do sprememb. Kontaktna oseba: Franc Godina (tel.: 040/707-300 ali 01/7564-307).

Prireditve omogočata Društvo likovnikov Logatec in Občina Logatec

Predsednik Društva likovnikov Logatec: Franc Godina

Odmevi sredi

Triglavskega pogorja

Že kar domačega se počuti »Notranjska« v triglavskem pogorju, saj se je njena pesem že šestič razlila med ostenja našega vršaca

Notranjska Vrh Triglava.

Prvi avgustovski dan je zbor OMePZ »Notranjska« na povabilo vrhniških planincev in občine počastil mali jubilej: deseti pohod iz koroških Kostanj na

Triglav. S Korošci se je zbor že nekajkrat srečal tam onstran državne meje; tokratno srečanje pa je bilo na »najvišji ravni« v Sloveniji.

Večerna prireditev se je odvila v jedilnici doma na Kredarici. Sooblikovali smo jo pevci »Notranjske«, igralec Jernej Kuntner, duo Klemen & Klemen ter govorniki, med njimi vrhniški župan dr. Marjan Rihar. Jernej Kuntner je interpretiral besedila iz časov nastajanja naše države, ki je letos doživela svojo polnoletnost. Zbor je dodal planinske in domoljubne pesmi, Klemena pa sta raztegnila meh in brenkala na bas. Kot se utrjuje prijateljstvo med Kostanjami in Vrhniko, tako naj se utrjuje skupna zavest o enem slovenskem narodu, ki naj s ponosom priznava in udejanja svoje narodno poreklo, kjerkoli mu je že dodeljena pravica bivati.

Morda še zanimivost: pet različnih poti je vodilo pevce na Triglav. In, ne da bi se med seboj kaj dogovarjali, so se z manj kot pol ure razlike vsi zbrali na vrhu in prešerno zapeli Aljažu in domovini v pozdrav: Oj, Triglav, moj dom. Takšnih snidenj ni mogoče pričakovati, če bi bili še tako večji načrtovalci. So danost. Zbor jo je hvaležno sprejel kot že mnoge druge.

Janez Gostiša

Žarek se je razgledoval po Trstu

Študijski bralni krožek Žarek je letošnji izobraževalni izlet ponovno posvetil Trstu – Z Lokavca nad Ajdovščino so popotovanje nadaljevali s svojo mentorico Alenko Furlan

Žarek pred Miramarom.

Sredi dopoldneva nas je v Trstu na nekdanji železniški postaji počakala naša znanka prof. Ivašičeva. Ogled smo posvetili terezijanskemu delu Trsta, z mnogimi značilnostmi ranjke Avstrije. Obšli smo kipe cesarice Elizabete in Sissy, trg Franca Jožefa, trg Oberdan, stavbo in ulico Koroneo.

Po Rapalski pogodbi, ko je v Trstu vladala fašistična Italija, so za slovenstvo nastopili časi splošnega zatiranja s požigom slovenskega Narodnega doma. Danes je na tistem mestu univerza s sedežem slovenskih organizacij. Naš cenjeni pisatelj Boris Pahor – predelali smo njegovi knjigi Nekropola in Trg Oberdan, nekateri tudi Moje suhote – opisuje narodnostna trenja v daljšem obdobju življenja v Trstu. Čeprav Slovenci med tržaškimi meščani nikdar niso bili v večini, pa se je njihov vpliv usodno zmanjšal po Rapalski pogodbi, ki je tržaški slovenski živelj odrezal od slovenskega zaledja.

Očitno pa je Trst s pristaniščem odprt v svet, o čemer pričajo v osrčju mesta mnoga izjemno lepa, mogočna poslopja: Zavarovalna družba Loyd, uradi Železnice, Pošte, Tržaške kreditne službe, Deutschehilfsverein pa tudi nekateri nadpovprečno uspešni posamezniki, kot sta podjetnika Tripkoviča, po rodu Dalmatinca. Tu stoje poleg katoliških cerkva tudi svetišča številnih verskih skupnosti, kot so srbska in grška pravoslavna cerkev, evangeličanska cerkev in judovska Sinagoga.

Ogledali smo si tudi grad Miramar in park ob njem po vzoru angleške vrtnarske šole.

Izlet smo zaključili v prijaznem gostišču Čebrov v Preserju nad Branikom.

Besedilo in foto: Jože Omerzu

Pod slavinsko lipo

Na veliki šmaren pripravljajo v Slavini večerni Koncert pod lipo – Poleg domačih pevcev povabijo v goste še druge pevce, zadnja leta tudi igralske skupine

Slavina je vas med Prestrankom in Pivko, sicer odmaknjena od glavne ceste. Prafara, z bogato in zanimivo zgodovino dogodkov in ljudi ter božjepotno cerkvijo z znamenito Robbovo skulpturo Marijinega kronanja.

Letos so praznični večer spet najprej počastili pritrkovalci. Po nagovoru podžupana postojnske občine Zvonka Černača so zapeli domači pevci, ki jih je dobro desetletje vodil Janez Gostiša, sicer tudi zborovodja »Notranjske«, s tem nastopom se je zborovodja poslovil od tamkajšnjega občinstva. Gledališka skupina Ščuka iz Planine je uprizorila šaljivo prigodo iz furmanskega življenja.

Zadnja je nastopila »Notranjska« s spletom planinskih in narodnih pesmi. Za konec so pevci družno z godbeno sekcijo zapeli še dve Slakovi. Poslušalci – kar čudiš se, odkod jih pride toliko v to ne prav veliko vas – so se po prireditvi poveselili skupaj z nastopajočimi. Pesmi kar ni moglo biti konca. Še dobro, da je v zvoniku odbilo polnoč in naznanilo nov dan, da smo se počasi le odpravili proti domu.

J.G.

JAVNA OBRAVNAVA

PREDLOGA PRAVILNIKA ZA (SO)FINANCIRANJE KULTURNIH PROGRAMOV IN PROJEKTOV V OBČINI LOGATEC

Občinska uprava Občine Logatec je v sodelovanju s člani Odbora za družbene dejavnosti Občinskega sveta Občine Logatec pripravila predlog Pravilnika za (so)financiranje kulturnih programov in projektov v občini Logatec (v nadaljevanju: pravilnik), s katerim so določeni pogoji in postopki za (so)financiranje in razdelitev sredstev, namenjenih za kulturne programe in projekte, ki so lokalnega pomena in jih iz javnih sredstev (so)financira Občina Logatec.

S predlogom pravilnika, ki je v obravnavi se bodo sredstva za (so)financiranje kulturnih programov in projektov razdelila v skladu z merili, ki bodo priloga pravilnika.

Po tem pravilniku se bodo (so)financirali:

a) **program kulturnih društev in njihovih zvez**, ki se nanaša na delovanje celotnega društva (zveze) in vsebuje:

- stroške letnega programa z navedbo prireditev, gostovanj, udeležb na tekmovanjih in srečanjih ter drugih projektov, ki se bodo izvajali v tekočem letu javnega razpisa,
- stroške uporabe prostora, ki se uporablja za izvajanje kulturnega programa (najemnina, obratovalni stroški najetega prostora, nakup pisarniškega materiala, stroški vzpostavitve in vzdrževanja informacijskega sistema (telefon, internet)),
- stroške za plačilo dela, ki izhajajo iz drugih odvisnih pogodbenih razmerij, ki so sklenjena z izvajalci,
- stroške izobraževanja (kotizacija, potni stroški, stroški bivanja),
- stroške vzdrževanja in nakupa opreme/osnovnih sredstev, ki morajo biti določeni v finančnem načrtu oz. v programu dela, pri čemer se sofinancira nakup in vzdrževanje tudi drugih pripomočkov za delovanje društva,

b) **projekti kulturnih društev in njihovih zvez**, zavodov, skladov, gospodarskih družb, zasebnikov in drugih organizacij, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirani za opravljanje dejavnosti na področju **kulture**, projekti s področja **založništva** ter projekti, ki so **v interesu občine** in predstavljajo posamično aktivnost kulturnih izvajalcev, ki je časovno, krajevno, vsebinsko in finančno zaokrožena celota in vsebuje stroške za izvedbo prijavljene prireditve ali gostovanja ali udeležbe na tekmovanju ali srečanju ipd., ki se bo izvajala v tekočem letu javnega razpisa.

Predlog pravilnika z merili je na voljo na spletni strani Občine Logatec: www.logatec.si.

Morebitne pripombe, predloge in pobude lahko oddate **do 30. septembra 2009** na naslov: **Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec** ali po elektronski pošti: obcina.logatec@logatec.si.

Javna predstavitev predloga pravilnika in meril bo v sredo, **16. septembra 2009, ob 17.00 uri**, v sejni sobi Občine Logatec (Tržaška cesta 15, klet), na katero ste lepo vabljeni.

S spoštovanjem! Župan Občine Logatec
Janez NAGODE l.r.

Praznik Planine in vsega krog nje

Ob prazniku sv. Marjete, 19. julija, je obnovitvena dela v farni cerkvi blagoslovil stolni prelat Vinko Vegelj, knjigo Planinska dolina – Ljudje in kraji ob Unici pa sta predstavila domači župnik Franci Kadunc in urednik Primož Jakopin

Župnik Franci Kadunc predstavlja monografijo Planinska dolina

Ob začetku slovesnega bogoslužja je planinski župnik Franci Kadunc poročal o prizadevanjih in postopkih za poslikavo notranjščine cerkve in še posebej za zahtevno restavriranje oltarnih poslikav, križevega pota in za prenovu kipa Ecce Homo (delo je dovršeno opravil znani šentjoški restavrator Franc Kavčič). Vsa dela so potekala ob soglasju z Zavodom za spomeniško varstvo. Pomembna restavratorska dela je denarno podprlo tudi Ministrstvo za kulturo. Oltarna slika sv. Marjete, delo Matevža Langusa (po Rafaelovi predlogi), je še v restavriranju – predvidoma do septembra. Takoj po župnikovih pojasnilih je veljal vsem prenovitvenim delom blagoslov stolnega prelata Vinka Vegelja, ki je sicer vodil slovesno sveto mašo.

Ob navzočnosti državnega poslanca dr. Petra Verliča je po mašni slovesnosti za cerkvijo med priložnostnim kulturnim programom, v katerem so sodelovali družinski narodno zabavni ansambel Petrovčič iz Jakovice, citrarka, harmonikarji, recitatorji in oratorijci, uvodoma v imenu vseh ustvarjalcev monografije Planinska dolina navzoče pozdravil župnik Kadunc. Nakar je sam spregovoril še o organizacijskih prijemih, ki se jih je lotil ob odličnih sodelavcih, piscih in fotografih, posebej še ob poglobljenem delu urednika Primoža Jakopina. Skoz vsebinske sklope je prisotne popeljal prav urednik. Predstavitveno slovesnost je povezoval Tone Lesnik

Zahteven projekt je gmotno podprlo 12 sponzorjev, med temi tudi občina Logatec.

Več o vsebinski in oblikovni podobi publikacije bomo poročali, ko prejmemo recenzijski izvod.

M. Štefancič

Klub borilnih veščin Logatec vpisuje nove člane

Klub borilnih veščin Logatec bo s 16. septembrom spet začel z novo sezono treningov. Ob začetku pa v svoje vrste vabimo tudi nove člane, starejše od 15 let. Treningi bodo ob ponedeljkih in sredah od 20. do 21.30 v športni dvorani Centra vojnih veteranov Slovenije. V klubu vsem ljubiteljem udarjalne borbe omogočamo treninge francoskega boksa. S tem poskušamo ponuditi čim bolj atraktivno disciplino lahko kontaktne borbe, ki vključuje ročne in nožne udarce. Za prvi trening zadostuje športna obleka in obutev, drugo opremo pa kasneje dobite preko kluba. Vse dodatne informacije dobite na spletni strani www.savate-logatec.si. Vabljeni!

Nate računam!

Letošnji Oratorij z geslom »Računam nate« je potekal na začetku julija – Mlada, sveža skupina 30 animatorjev je pripravila lep, doživetij poln teden za prek 100 otrok

Mentorji Oratorija 2009.

Dopoldanski programi so se od ponedeljka do petka začeli z dvigovanjem zastave in s himno. Temu je sledila igra o življenju Franciška in Klare, likov, ki sta s svojim načinom življenja spreminjala svet. V dopoldanskem času smo se razdelili tudi v različne delavnice: slaščičarsko, športno, eksperimentalno, novinarsko delavnico, za najmlajše vrtec, kolo-ličarsko ter delavnico izdelovanja blazinic in lutk. Letos je še posebno pozornost pritegnila slaščičarska delavnica, v kateri so otroci sami pekli in izdelovali slaščice, ki jih je na koncu dneva seveda hitro zmanjkalo. Tudi druge delavnice so bile za otroke izziv in zabava. Med programom smo imeli krajše premore za osvežujoče napitke in malico.

Popoldanski program so sestavljale bolj zabavne in športne igre. Letos nam je zagodlo vreme, tako da so morali animatorji včasih tudi malo improvizirati. Dež nas je spremljal skoraj cel teden, vendar ne otroci ne animatorji se niso predali. Počitniški dan smo končali s spustom naše zastave ob petju himne in se odpravili domov. Animatorje pa so čakale še priprave za naslednji dan.

Četrtek smo le ujeli nekoliko sončnega vremena. Kar peš smo se odpravili proti kmetiji odprtih vrat »Pr' Urbanovc«. Na pot smo krenili izpred trga, mimo Sekirice, ter prečkali Ravnik. Vmes je potekala igra, katere glavni junak je bil Francišek iz dnevne zgodbe. Nekateri starši so bili zaskrbljeni zaradi dolžine poti, otroci pa so vsi junaško zmogli celotno pot, še več, ostalo jim je še veliko moči za dogodivščine dneva. Razdeljeni smo bili v osem skupin. Na kmetiji nas je pričakalo sonce in prostranost narave za naše igre in odlično kosilo, ki smo si ga sami pripravili. Za posledek pa nam je gospodinja s kmetije pripravila še velikanski štrudelj. Preden se je zvečerilo, smo se z avtobusom odpravili domov, kjer so nas pričakali starši.

Zadnji dan smo zaključili s prireditvijo za starše, sorodnike in prijatelje, kjer so otroci prikazali, kaj so delali čez teden. Vsi smo z zadovoljstvom na obrazih končali nepozaben teden druženja. Animatorji pa so po končanem delu pospravili, opravili pregled narejenega in že pripravili načrte za naprej. Verjamemo, da so otroci uživali in bodo drugo leto spet prišli med nas, kasneje pa morda prevzeli tudi animatorske pobude. Tudi anketa med starši je izrazila animatorjem številne pohvale.

Čisto na koncu pa tudi beseda zahvale mnogim: najprej organizatorju – skupini animatorjev iz KUD Adoramus, župnijskemu uradu in kaplanu Andreju za pomoč in imeniten prostor pri kozolcu za cerkvijo ter logaškimi policistom, ki so na našo pobudo redno spremljali dogajanje na cesti. Hvala tudi Občini Logatec, ki je projekt delno sofinancirala. Pa seveda, vam, otroci in starši, da ste se udeležili počitnic.

Prihodnje leto pa se spet vidimo!

Dejan in Luka

Prošnje procesije

Kroniko župnije Planina pri Rakeku so začeli pisati leta 1859; z nekaj prekinitvami se redno piše do današnjih dni – Kronika večkrat omenja procesije Logatčanov, ki so poromale k podružnični cerkvi Matere božje na Planinski gori, da bi izprosile ugodnejše vreme

V juliju in v prvi polovici avgusta 1889 je kar naprej deževalo, padala je tudi toča. Iz Logatca je 16. avgusta prišla velika procesija na Goro prosit lepega vremena (do izboljšanja vremena ni prišlo takoj, ampak šele v drugi polovici septembra). Julija in avgusta naslednje leto je bila huda suša, vodnjaki so se popolnoma posušili, na polju je nastala ogromna škoda. Petindvajsetega avgusta so prišli Logatčani s procesijo dežja prosit na Planinsko goro in – »še tisti dan dež«. Žal, se je zvečer istega dne razbesnel silen vihar, ki je odkrival strehe in ruval drevesa. V drugi polovici aprila 1892 je začelo deževati in potlej je lilo kot iz škafa. Voda je zalila Planinsko dolino. Prvega maja je voda stala 70 cm nad cesto v Haasberg. Drugega maja so šli Logatčani s procesijo na Planinsko goro prosit lepega vremena. Vendar njihova prošnja ni bila takoj uslišana, saj je bila 7. maja zopet velika povodenj in kronist je zapisal »... ljudstvo obupano, ker tolike povodnji ob tem času od l. 1876 ne pomni. Vsa setev je uničena«. A junij je bil krasen. »Vse lepo raste in zle posledice povodnji izginjajo«. Leto 1893 se je začelo bolj slabo. Drugega januarja je tako sne-

žilo, da je naslednji dan moralo po cesti iz Planine proti Logatcu in Vrhniki riti snežno oralo. Cel januar je bil izredno mrzel, da niti stari ljudje niso pomnili tako strupenega mraza. Krompir po kletih je skoraj povsod zmrznil. Štirinajstega januarja je bilo minus 21°C. Zaradi mraza je okrajno glavarstvo ustavilo obiskovanje ljudske šole, pozneje je bila šola zaprta še zaradi oslovskega kašlja. April pa je bil, prav tako kot že marec, lep in suh. A suša je izpraznila vodnjake, porjavela senožeti; semena niso kalila. Sedemindvajsetega aprila je prišla procesija iz Logatca na Goro prosit dežja. Darovale so se štiri sv. maše, maševala sta oba domača (planinska) duhovnika in oba logaška. Rezultat: »Drugi dan padel pohleven, tudi malo izdaten dež«. A suša se je nadaljevala še v maju (na Goro so prišli prositi še Rakovčani, Cerkniki in pa ogromna procesija iz Hrenovic: blizu 450 parov z 11 križi.

Morda so tudi neugodne vremenske razmere pripomogle k odločitvi sedmih planinskih župljanov (iz Planine, Lipelj in Laz), da so odšli v Ameriko. Julija in avgusta 1896 je bilo vsekozi nestanovitno in nagajivo vreme. Dva dni vkup ni hotelo biti lepo. Ljud-

je so imeli mnogo sitnosti pri košnji, ker niso mogli sena spraviti domov. Spreminjanje dežja in sonca si je naglo sledilo, včasih na isti dan po večkrat. Nevarnost zastran povodnji se je večkrat ponavljala, pa k sreči je vselej še ob pravem času prenehalo deževati. Zaradi deževja je gnil krompir, žito je bilo slabo in sadje ni dozorelo. Devetnajstega avgusta so prišli Logatčani s procesijo na Goro prosit lepega vremena. A deževje se je nadaljevalo do konca leta in župnik je zapisal: »Dež brez konca in kraja je signatura leta 1896. Menda samo 2 tedna sta bila lepa, jeden v juliju, drugi v septembru, sicer pa le dež. 22.10. smo imeli že v tretjič procesijo za lepo vreme. Vsled nestanovitnega vremena se je vnela neka bolezen med prašiči: rdečica, poginilo je mnogo teh živali v Planini in Grčarjevcu«. Tako slabo leto je poleg prejšnjega katastrofalnega (1895: huda zima, povodnji, potresi, strele, toča) verjetno pripomoglo, da je decembra 1896 odšlo enaintrideset Planincev v Brazilijo iskat srečo, čez en mesec jim je sledilo še petintrideset Planincev in Lažanov. Leta 1899 so bile prošnje Logatčanov bolj uspešne.

Simona Kermavnar

Urnik knjižnic

KNJIŽNICA LOGATEC

tel. 01 7541-722 fax 01 7543-137,
www.log.sik.si, knjiznica.logatec@log.sik.si
ponedeljek, sredo, petek : 9.00 – 19.00
torek, četrtek : 12.00 – 19.00
sobota: 8.00 – 13.00

KRAJEVNA KNJIŽNICA ROVTE

torek: 15.00 – 19.00
četrtek: 12.30 – 19.00

KRAJEVNA KNJIŽNICA HOTEDRŠICA

sreda: 16.00 – 19.00
petek: 16.00 – 19.00

KRAJEVNA KNJIŽNICA VRH S. T. K.

torek: 12.30 – 14.30
petek: 17.00 – 19.00

Zamenjava stanovanja

Zamenjam

¾ hiše z garažo, vrtom in sadovnjakom (tako vsetljivo) za dvosobno stanovanje na morju – na slovenski obali; lahko je starejše stanovanje.

Ana Poljanec, Idrija, H. Frejerja 4, tel. 05/ 3771 828

Logaške novice, brezplačno glasilo občine Logatec; ISSN 03509281; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; uredništvo: Metka Bogataj, Albin Čuk, Alenka Gorza Jereb, Janez Gostiša, Mihaela Kavčič, Nevenka Malavašič, Darja Merlak, Branko Pevec in odgovorni urednik Marcel Štefancič; grafična zasnova: Goran Rupnik; tisk: Bograf, d.o.o.; naklada 4100 izvodov. Naslov uredništva: Tržaška 15, Logatec 1370; tel. (01) 7590 626 ali 7590 600 ali 041 915 705; e-mail: logaske@logatec.si ali marcel.stefancic@kabelnet.net

Orientacisti preplavili logaške gozdove

Od 22. do 26. julija je v okolici Logatca potekalo 5-dnevno mednarodno tekmovanje v orientacijskem teku OrienteringOnline.cup/2009

Pred spopadom z logaškimi gozdovi. Foto: M. Nagode

Center tekmovanja je bil v Gostinsko-rekreativnem centru Zapolje, prizorišča orientacijskih bojev pa so se raztezala od Črnega Vrha nad Idrijo do gozdov med Martinj Hribom in Kališami. Nastopilo je natančno 1000 tekmovalcev iz 31 držav. Med njimi je bilo moč najti otroke od 3. leta dalje, prav tako pa tudi njihove stare starše, ki so tekmovali v kategoriji starejših od 70 let. Največ tekmovalcev se je pomerilo v elitnih članskih kategorijah, med njimi tudi dobitniki odličij na svetovnih in evropskih prvenstvih.

Orientacijski tek je šport, ki zares združuje zdrav duh v zdravem telesu. Cilj tekmovalca je, da v najkrajšem času obišče vse kontrolne točke, označene na karti in uporabe kompasa.

Tereni v okolici Logatca spadajo med najbolj zanimive na svetu, saj notranjski kras tekmovalcem otežuje tek čez drn in strn, kamnita tla pa so sicer polna skal, skalnih skokov, jam, lukenj, jarkov in drugih nepredvidljivosti. Na takšnih terenih zares zmagujejo samo najbolje pripravljene.

Orientacijski klub Azimut je z orientacijo na Logaškem pričel že leta 1995, ko je bila izdelana karta Novi Svet, kjer je potekalo eno izmed večjih mednarodnih tekmovanj. V Logatcu pa se je resneje začelo leta 2006, ko je bila izdelana orientacijska karta Martinj Hrib. Od takrat je Logatec gostil že 3 državna prvenstva in celo kopico manjših rekreativnih tekem in treningov.

Najbolj zagrizena logaška članica **Urša Tomažin** je na OO.cup/09 tekmovala v kategoriji W21B, v kateri je zasedla 2. mesto. Sicer so se v elitnih kategorijah najbolje odrezali češki tekmovalci in francoske tekmovalke. V moški konkurenci je slavil **Jan Procházka**, v ženski pa **Celine Dodin**. Več informacij o tekmovanju je na voljo na naslovu <http://www.oocup.com>, za več informacij o orientacijskem teku pa se oglasite na e-pošto info@cerkno-cup.com.

Organizator - Orientacijski klub Azimut iz Cerknega in Idrije - je bil nad izvedbo in potekom tekmovanja navdušen.

Klemen Kenda

Po domače z Evropo na orientacijskem teku

Obilo preizkušenj in radost na orientacijskem teku po Logaških gozdovih

Že v petek popoldan so raznobarni trakovi, ki so plapolali ob poteh zokoli Sekirice, napovedovali, da se bo tam nekaj dogajalo. Ko smo v soboto dopoldan s hčerjo Anjo in sinom Martinom "marširali" proti Sekirici, smo dohiteli moškega, otovorjenega z velikim nahrbtnikom, ob njem pa je stopal mlajši fant. Po govoricu sodeč, sta bila Portugalca. Mimo nas so vozili avtomobili s francosko, italijansko, nemško in še kakšno registracijo. Ko smo prišli do nogometnega igrišča, smo bili šele presenečeni. Na polovici igrišča so se raztezali šotori, med njimi pa so hiteli športno oblečeni ljudje. Po zvočniku so oddajali obvestila v angleškem jeziku. Na igrišču je bilo kot na kaki svetovni tržnici: vsemogoči jeziki; le slovenščine nismo slišali. Prišli smo z namenom, da se, tako za poizkus udeležimo orientacijskega teka, pa smo se ob množici ljudi skoraj premislili. Zadrego je rešil Vojko iz Orientacijskega kluba Azimut, ki mi je pomagal že pri mojem prvem orientacijskem teku v Kališah pred dvema mesecema.

Brž smo bili prijavljeni. Naša kategorija je imela oznako O3 W16 M14. V prevodu to pomeni, da bo proga dolga nekaj čez 3 km in da bo imela 12 kontrolnih točk. Odpravili smo se proti startu. Ta je bil na gozdni vlaki, po kateri se pride na cesto za h Gradišnici. Start je bil posamičen, odvisen od kategorije. Ker so se rezultati zapisovali elektronsko, je imel vsak tekmovalac čip, na katerega se je zapisoval čas in številka dosežene kontrolne točke. Na startu so nas čakale karte. Za vsako kategorijo je bila pripravljena drugačna proga, tako da ti ni nič pomagalo, če si videl tekmovalca pred seboj, saj je lahko tekkel k čisto drugi točki kot mi. Prečkali smo torej štartno črto, pograbili svojo karto, in takrat se je začelo. Karta je bila na prvi pogled malce čudna; človek potrebuje kar nekaj časa, da se je navadi - nikjer nobenih imen, zato pa mnogo drugih podrobnosti. Vrisane so bile vse gozdne poti in vlake, tudi take, ki so že precej zaraščene in jih v gozdu niti ne opaziš.

Orientirali smo karto in jo ucvrli po vlaki naravnost, nato mimo prvega odcepa po robu velike vrtače, mimo manjšega hriba, po levi mimo velike skale, in v dnu naslednje vrtače nas je že čakala prva kontrolna točka. Sicer je bila to naša druga kontrolna točka, saj smo prvo, malce zmedeni od vsega skupaj, spregledali, in sicer sam start. Ko smo to ugotovili, je bilo že prepozno, da bi se vračali. Krenili smo proti naslednji točki. Štejemo vrtače in odcepe gozdnih poti, iščemo, in tudi naslednjo točko kmalu najdemo. Opogumljeni nad uspehom, se usmerimo proti naslednji točki. Ta je ležala na meni dobro znanem mestu, zato smo, neupoštevaje karto, hiteli proti mestu kjer naj bi bila točka. Prepričan sem bil, da je točka na vrhu znanega klanca, pa je bila tam le vodna postaja. Fanta, ki je sedel za mizo z vodo sem skoraj prepričal, da je na napačnem mestu in da bi tam morala biti naša kontrolna točka. Šele ko smo natančno pregledali karto, smo ugotovili, da smo zastoj riniteli v dolg in strm klanec in da je naša naslednja točka čisto drugje. Tako smo se vrnili po klanecu levo v gozd. Od tam dalje se nisem več zanašal na poznavanje terena okoli Kališ, ampak raje na karto.

V gozdu je bilo vse polno tekačev, ki so švigali sem in tja, vsak proti svoji kontrolni točki. Prav neverjetno se mi je zdelo, kako se lahko ljudje s cele Evrope tako odlično znajdejo po logaških gozdovih. No, nekateri so se tudi malce izgubili, in ker smo imeli to izkušnjo tudi mi za sabo, smo vsakomur radi pokazali, kje se nahajajo, da je potem šlo laže naprej. Zaradi zvito postavljenih kontrolnih točk, iskanja v napačne smeri, se pretečenih kilometrov nabere veliko več, kot kaže izmerjena dolžina proge. Pri klasičnem teku je le en sam cilj, pri orientacijskem teku pa jih je več. Vsakič ko zagledaš oranžno bel trikotnik, se ga pošteno razveseliš, in več ko je točk, večje je zadovoljstvo, sploh pa, ko odkriješ tudi zadnjo točko, ki ima številko 100. Našli smo jo in bili tega zelo veseli.

Miran Nagode

Spet na Triatlonu jeklenih

Med 121 tekmovalci tudi Ivan in Rafael

Pergovnik nad plansarijo Konjšca.

Niti slabo vreme (dež...) ni zaustavilo 121 jeklenih triatloncev **23. Triatlona jeklenih** (38 štafet), ki sta se ga udeležila tudi Logatčana **Ivan Pergovnik in Rafael Marn**. Na edinstveni preizkušnji najbolj vzdržljivih pod Triglavom je že tretjič zmagal Zdravko Mitrič, ki je za 8 km veslanja, 16 km gorskega kolesarjenja in 8 km teka do Vodnikove kočice porabil 2.23.59. Med ženskami pa je prvo mesto dosegla Tamara Bobnar s časom 3.13.46.

Ivan Pergovnik, član

ŠD GRC Zapolje, je dosegel čas 3.12.18 in skupno zasedel 62. mesto, v svoji kategoriji nad 50 let pa je bil 6. **Rafael Marn** pa je s časom 3.13.36 zasedel 65. mesto, v svoji kategoriji 40-44 let pa se je uvrstil na 12. mesto

Med ekipami je zmagala ekipa Rotech.si (Gregor Brovinski, Dejan Vračič, Klemen Triler), ki je ugnala **profesionalce** športne enote Slovenske vojske (Jernej Zupančič-Regent, Vladimir Kerkez, Nejc Brodar).

Naslenje leto vabljeni tudi vsi, ki se želite preizkustiti na tej zahtevni tekmi.

SkiVan

Spopad z gasilskimi cevovodi

Na letošnjem že 13. rallyju za memorial Jožeta Albrehta

Letošnjega 13. rallyja za pokal Jožeta Albrehta pod vodstvom Tomaža Šena se je udeležilo 11 ekip, ki so tekmoval na 4 točkah. Ekipa so morale pokazati veliko spretnosti in iznajdljivosti pri

Gasilski rally.

delu z gasilskim orodjem. Letošnja rdeča nit vseh tekmovalnih točk je bil gasilski cevovod, saj so se tekmovalci na vseh točkah morali spopasti z raznovrstnimi sestavljanji cevi oz. cevovodov.

Tekmovanja se je udeležila tudi ekipa članic iz PGD Dol-Logatec in v nekaterih elementih zelo dobro konkurirala moškim ekipam. Na koncu je ekipa zasedla 9. mesto. Želeli bi v prihodnosti videti še kakšno žensko ekipo, kar bi zelo popestrilo takšno tekmovanje. Na letošnjem rallyju je zmagala ekipa PGD Rovte-Petkovec, za kar jim iskreno čestitamo.

Ker pa se gasilci poleg resnega dela – pomoč drugim, gašenje, reševanje – tudi radi poveseimo, je sledila že uveljavljena in težko pričakovana gasilska veselica, iz katere ni odšel nihče slabe volje.

Na svidenje na naslednjem gasilskem rallyju.

LadKo

Judo se razživlja tudi v Logatcu

Po lanski krstni in izredno uspešni sezoni juda v Logatcu bo Judo klub Golovec nadaljeval s svojim delom – od letos naprej na dveh šolah

Oktober bomo nadaljevali z vadbo na OŠ Tabor, kjer imamo veliko podporo ravnateljice Marinke Dodič, septembra pa bomo pričeli z vadbo tudi na OŠ 8 talcev, kjer bosta 2 skupini: v prvi bodo učenci 1. razreda vadili enkrat tedensko (ceno programa pokriva šola), ostali učenci pa bodo imeli vadbo dvakrat tedensko.

Kaj sploh je judo?

Judo je olimpijski šport, s katerim slovenski judoisti osvajamo medalje na vseh največjih tekmovanjih, tudi Olimpijskih igrah! Judo izhaja iz Japonske kot izpeljanka različnih borilnih veščin, ki so jih razvijali samuraji skozi stoletja. Leta 1882 je Jigoro Kano iz različnih borilnih veščin izbral najboljše tehnike, ki se lahko varno izvajajo, in osnoval svojo šolo borilnih veščin **kodokan judo**.

Judo je individualni šport, ki vpliva na psihološko stabilnost, vztrajnost ter enakomerno fizično krepitev telesa mladega človeka, saj se le-ta uči, kako premagati strah pred nasprotnikom in ovirami, ki se pojavljajo na treningu, tekmovanju... – so pa podobne življenjskim situacijam. Dokazano je tudi, da se je šolski uspeh pri šolo-obveznih otrocih, ki se ukvarjajo z judom, popravil za več kot 10%. Judo je celovit in čudovit sistem fizične, intelektualne in moralne vzgoje.

Zakaj je primeren za otroke?

Tu smemo navesti več razlogov: telesno vadbo, univerzalni šport, ki človeka razvija celostno in razvija koordinacijo, samoobrambo, poudarjanje enakopravnosti med spoloma, graditev in krepitev samozaupanja in samopodobe, učenje discipline, poudarjanje individualnega dosežka v okviru

individualnih zmožnosti, tekmovanja, znanje se preverja s stopnjo pasu, krepi kognitivne sposobnosti posameznika zaradi svoje univerzalnosti, in sploh, judo ni gola fizična moč, temveč je kontrola psihe in telesa posameznika

Učenje padanja

Vzrok za 70% poškodb pri otrocih je padec pri igri, pri skokih z višine, vožnji s kolesom ali rolerji..., zato je za otroke koristno, da se naučijo pravilnega padanja in obvladovanja položaja telesa v prostoru. Vse to omogočajo osnovni elementi juda.

Judo klub Golovec je klub z dolgoletno tradicijo in velikimi uspehi (več na: www.judo-golovec.com). Več informacij o naših programih dobite na naši spletni strani ali pa na telefonski številki 040/432 612.

Nuša Lampe

Uspešne tudi na 4. državnih kmečkih igrah

Društvo kmečkih in podeželskih žena Logatec je ponovno sodelovalo na državnih ženskih kmečkih igrah. Na izletniški turistični kmetiji Okoren na Pristavi nad Stično se je na 4. državnih ženskih kmečkih igrah 12. julija zbrala z vseh koncev Slovenije velika množica podeželskih žena. Igre je organizirala Zveza kmetič Slovenije. Na idilični lokaciji na vrhu enega izmed Dolenjskih gričev sredi mehko valovite pokrajine je bilo živahno že od zgodnjih dopoldanskih ur.

Na tekmovanje v šaljivih družabnih igrah, ki so imele pridih kmečkega življenja, se je prijavilo kar 31 ekip iz posameznih

Naše tekmičice (z leve) Neža, Romana in Ivanka

društev s številnimi navijači. Tekmovanje se je zaradi številčnosti ekip in kar zahtevnih iger zelo zavleklo, tako da so morale organizatorke dati od sebe vse moči, da so tekmovanje »spravile pod streho«. Prav tako so vse od sebe dale tudi tekmovalke, in ker so se morale vse razvrstiti od 1. do 31. mesta, je našemu društvu pripadlo solidno 21. mesto.

Ivanka, Romana in Neža so prav gotovo storile vse, da bi se ime DKPŽ Logatec pojavilo čim više na lestvici uvrščenih ekip. Prav gotovo je najpomembneje sodelovati in ne zmagati, in ta dan je bil namenjen predvsem druženju in spoznavanju novih krajev, ljudi in pridobivanju izkušenj.

V imenu društva se je na poti domov vsem tekmovalkam zahvalila predsednica Tatjana Rudolf; tekmovalke pa so si obljubile, da bodo na naslednjih igrah poskusile uvrstiti ime DKPŽ Logatec čim više.

Besedilo in foto: Mojca Vavken

Planinarjenje po Gorskem Kotarju

Manjša skupina logaških planincev se je v prvem sobotnem julijskem jutru za dva dni odpravila pod vodstvom Alenke Mrak na planinarjenje po gozdnatem Hrvaškem Gorskem Kotarju

Skoz Cerknico, Kočevje in Brod na Kolpi smo se pripeljali do kraja Ložac, izhodišča za poučno botanično pot »Zeleni vir«, od leta 1962 zaščitena naravna rezervat. Naravni videz je bil spremenjen z betonskim jezom leta 1922, ko je bila iz potoka Curak po kanalu speljana voda za hidroelektrarno »Munjara«. Zeleni vir je dobil ime po zelenkasti barvi vode v jezercu, ob izviru. Posebnost Zelenega vira je okoli 70m visoki slap. V neposredni bližini Zelenega vira je vhod v Vražji prehod, ki je eden od najlepših hrvaških kanjonov, dolg 1800 metrov, širok na nekaterih mestih le 2 metra, obdan tudi s prek 100 m visokimi stenami – s potokom Jasle na dnu skalnatega kanjona. Ob poti je bil letos postavljen kip sv. Bernarda – zaščitnika planincev. Na koncu konjona je jama z imenom »Muževa hiža«, znana iz davnih časov, ko so se semkaj skrivali prebivalci v času turških vpadov v 16. stoletju.

Planinski dom Zeleni vir stoji na višini 300 m. Poučna botanična steza se sestoji iz treh delov: najdaljši krak vodi od železniške postaje Sklad po hribu preko Zelenega vira in slapa v Munjaru (2 km); drugi krak gre od planinskega doma skozi Vražji prehod do Muževe hiše; tretji krak pa vodi ob potoku Iševnica do Ložca (1,8 km). Ob poti je 19 panojev, ki prikazujejo drevesne vrste

tega območja s fotografijami, zdravilne rastline, gozdne sadeže, redke in zaščitene rastlinske vrste, praproti, živalski svet, užitne in neužitne gobe tega območja.

Po dveurnem pohodu smo se iz Zelenega Vira peljali do Crnega Luga (726 m), od Delnic oddaljenega 12 km in odšli na Risnjak, planinski masiv in kotarski nacionalni park, urejen od leta 1953. Park se razteza na 6.350 ha; najvišja točka je vrh Risnjaka (1528 m) najnižja točka pa je dolina Kolpe (290 m). Nacionalni park je bil razširjen na masiv Snježnika z gornjim delom Kolpe leta 1997. Območje velja za klimatsko in vegetacijsko pregrado med Hrvaškim Primorjem in kontinentalnim delom Hrvaške in je naravna vez med Alpami in balkanskimi planinami, naravno bivališče treh evropskih zveri: volk, medved, ris, ter 1.148 vrst in podvrsti flore. – V soparnem popoldnevu smo skoz gozd prišli do Planinskega doma na Risnjaku, kjer smo prespali.

Drugi dan zjutraj smo obiskali vrh Risnjaka, od koder smo videli Reški za-

Vrh Snježnika

liv. Potem smo krenili skoz gozd proti Snježniku, kanor smo dospeli po treh urah hoje. Z vrha smo videli Platak in morje. Po krajšem počitku smo odšli mimo zaprte in obnove potrebne kočice na Snježniku po markirani poti na Platak, izletniško in zimsko športno središče, oddaljeno 26 km od Reke. Sredi gmenja smo srečno prišli po dobri uri hoje do doma na Plataku (1100 m). Med močno ploho smo se odpeljali skozi Delnice in Prezid v domovino. Pred prihodom v Logatec, smo na Bločicah sprejeli povabilo sopohodnika Franca in obiskali njegov lepo ocvetličen dom, kjer so nam postregli po domače.

Marinka Petkovšek

Kar zahteven vzpon na Rjavino

Le trojica planincev se je 12. julija pridružila vodniku Janezu Rudolfu za pohod na Rjavino

Sparkirišča v Kotu smo se odpravili proti domu Valentina Staniča. Markacije so nas peljale po levem, jugovzhodnem bregu doline. Nad spodnjo strmo stopnjo smo prišli do studenca pod Luknjo pečjo. Od tod smo prečili desno proti sredi doline, na pobočje Gube; pot se je ves čas zmerno dvigala do vzočja severne stene Rjavine. Vrh Gub stoji značilna samotna skala Debeli kamen, kjer smo počivali. Do roba Pekla, kjer se svet močno položi, smo imeli še dobre pol ure hoje. Prečili pa smo tudi široke zaplate snega, ki so pokrivala melišča. Na višini čez 2000 m smo zapustili pot, ki pelje k Staničevemu domu, in se usmerili levo v rdeče stene Rjavine. Vzpenjali smo se naravnost po zavarovani poti skozi sistem skalovja in kaminov. Vršni greben smo dosegli med zahodnim in glavnim vrhom, ki je le še nekaj minut proti levi.

Nekaj časa smo plezali prosto po razčlenjenem skalovju, kmalu pa so se pojavili prvi klini z jeklenicami. Pot se je vila strmo navzgor po izrazitem stebru, vseskozi po naravnih prehodih ob zanesljivih in ravno prav postavljenih varovalih. Vrh stebra smo zavili ob jeklenici na levo v dno glavne grape, ki se spušča s škrbine med obema vrhovoma Rjavine. Iz grape smo splezali na

skoraj navpičen raz in mu sledili ob številnih klinih in napeti jeklenici do ošiljenega vrha. Tu smo v dražljivi izpostavljenosti prekoračili globok prepad in se oprjeli skob v navpični nasprotni steni. Ta se je kmalu položila, nato pa iztekla v zagruščen svet pod vršnim grebenom. Dosegli smo ga nekoliko nad škrbino. Sestopili smo levo v škrbino ter se s pomočjo jeklenic povzpeli po nagnjenih ploščah na vrh grebenskega skoka, kjer nas je čakalo najtežavnejše mesto na celotni poti. Sestop po 30-metrskem navpičnem in gladkem kaminu je zavarovan s klini in skobami. Spremljajoče jeklenice, ki bi služile samovarovanju, tu, žal, ni najti, tako da smo morali še posebej zbrano in mirno premagati zelo zahtevno in izpostavljeno mesto. Sedaj je bilo težav res konec. Mimo dveh slikovitih naravnih oken (skozi desno vidimo Škrlatico kot na razglednici) smo se po razbitem grebenu zložno povzpeli do prostranega vrha. Ker smo bili vsi razen vodnika prvič na Rjavini (2532 m), smo si čestitali za uspešno osvojeni vrh.

Z vrha je bil moten pogled zaradi dvigajoče se megle na vrhove nad dolino Krme in Vrat. Po krajšem počitku in vpisu v vpisno knjigo in odtisu žiga v planinski dnevnik smo sestopili po isti poti, kar pa ni bilo lahko. Višinska razlika 1600 m, težave povzro-

Na Rjavini – v ozadju Triglav

ča vršni del, ki zahteva obvladovanje hoje po zavarovanih markiranih poteh. Do škrbine smo morali zopet preplezati navpični kamin, tokrat navzgor, kar ni bistveno lažje. Ni za vrtoglave. Od tukaj po izpostavljeni, z jeklenico zavarovani prečnici smo kmalu dosegli jugozahodni vrh Rjavine, le dva metra nižjega od glavnega. Kljub bližini triglavskih magistral je Rjavina sorazmerno malo obiskana, zato smo na njej uživali še blagodejni planinski mir. Po zložnem grebenu smo sestopili do strmega skrotastega pobočja, po katerem smo se ob klinih in jeklenicah spustili do ozko zasekanih Dovških vratc (2254 m).

Plezalna pot je bila zelo privlačna in napeta; zahtevala je zvrhano mero pazljivosti. Vzpon iz Kota in sestop sta izredno dolga in naporna, zato pa z obiljem planinskih užitkov.

Marinka Petkovšek

Z vrha Podnašnje špice

Deseterica logaških planincev se nas je v nedeljo, 2. avgusta, pod vodstvom Alenke Mrak odpeljalo mimo Trbiža do izhodišča pohoda v Ovčji vasi (807 m). Tukajšnja naselja imajo slovenske prebivalce, dvojezičnih krajevnih napisov pa ni; najdemo zato le Valbruno.

Po gozdni stezi smo krenili do uro oddaljene Koče bratov Grego – Rifugio F.lli Grego (1395 m). Po krajšem počitku in slabem razgledu zaradi megle smo od kočice Grego šli najprej po udobnem kolovozu na preval Rudni vrh – od kočice 10 minut. Pri pastirskih kočah nad prevalom smo stopili na mulatjero, ki se je vzpenjala

Počitek na poti do Podnašnje špice.

proti severu do velike skupine razpadajočih vojaških zgradb. V eni od njih je urejeno skromno Zavetišče Btg. Alpini Gemona (1946 m). Semkaj pripelje

od leve grebenska pot s Piparjev. Tu smo se ustavili za krajši čas in nato šli previdno dalje po mestoma razkopani mulatjeri, in po dveh urah hoje prišli na vrh Poldnašnje špice (2087 m).

V severnem delu Montaževe skupine poteka vzporedno s Kanalsko dolino dolg, precej visok greben. Od osrednje Montaževe skupine ločita to podskupinico zgornji del Zajzere in doline Dunje, ki se stikata na prevalu Rudni vrh. Vrhovi tega grebena strmo, sprva celo v krušljivih stenah, se dvigajo na sever v Kanalsko dolino, južna pobočja pa so položnejša. Najvišji vrh tega grebena je Poldnašnja špica. Njena osamljena, travnata piramida stoji tik nad prevalom Rudni vrh. Poldnašnja špica je za Viševo in Montaževo skupino to, kar je Vitranc za gore nad Pišnico ali Srednji vrh za Martuljkovo skupino. Torej prvorazredno razgledišče!

Tega dne se je megla komaj nekajkrat zredčila, da smo videli okoliške vršace. Zaradi slabega razgleda smo se po isti poti kmalu vrnili do spodaj ležečega zavetišča in se ob krajšem počitku okrepčali. Ustavili smo se še pri kočici Grego. Med povratkom v Ovčjo vas smo lepo videli sv. Višarje in Kamnitega lovca.

Po dolgi vožnji smo se po lepem nezahtevnem pohodu pozno popoldne srečno vrnili v Logatec.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Prek Dovške Rožce in Hruškega vrha

Sobotnega jutra, 11. julija, smo planinci S napolnili 28 avtobusnih sedežev in se pod vodstvom Marinke in Slavka Kozamerinika peljali na Gorenjsko mimo Dovjega do planine Ravne (1200 m). Od tod smo pohod nadaljevali do planine Dovška Rožca (1650 m). Ustavili smo se pri koči in poskrbeli za okrepčilo. Razgled s terase doma je bil čudovit. Pogled je segal na južni strani do Triglava in drugih Julijcev okrog njega (Cmir, Vrbanove špice, Rjavina). Kazale so se zaplate snega na njih.

Po planinski stezi smo nadaljevali pohod na Dovško Babo (1891 m) in po grebenu Karavank in nekdanji državni meji, kjer je bil lep pogled na Kepo na levi strani in proti severu na avstrijsko Koroško z reko Dravo, prišli na planino Hruški vrh (1776 m), nekaj pa jih je šlo po spodnji stezi naravnost na Hruški vrh. Ker so se začeli nabirati oblaki, smo se kmalu vrnili v kočo, kjer sta nam oskrbnika pripravila kosilo – žgance s kislim mlekom in ričet.

Po manjši plohi smo odšli do planine Ravne, kjer nas je čakal avtobus in tam sklenili 6-urni pohod. V Dovjem smo si ogledali pokopališče, kjer so pokopani znani planinci, med njimi znameniti Jakob Aljaž. Napotili smo se še do Mojstrane in stopili do planinskega muzeja v gradnji. Domačin ima v bližini rožni vrt, domiselno urejen s smernimi tablami proti bližnjim vrhovom.

Marinka Petkovšek.

Na samotnem Debelem vrhu

Devetero planincev se je 26. julija odpravilo na Debeli vrh pod vodstvom Dušana Jozlja

Debeli vrh (2390 m) je samotna in najmogočnejša gora v odmaknjenem svetu Fužinskih planin. Na vse strani kaže značilno kopasto obliko. Planinski vrvež ga ne doseže, čeprav je le streljaj odmaknjen od gorske magistrale med Triglavom in Triglavskimi jezeri. Obdajajo ga prostrane, valovite planote in globoke konte, kratka, svet, ki je v snegu privlačnejši kot poleti. Dostop nanj je dolg in brez markacij. Debeli vrh spada med velike vrhove Julijskih Alp, vzpon nanj pa je za dobrega planinca veliko doživetje.

S parkirišča na planini Blato (1088 m) smo krenili proti Lazu. Krajši jutranji počitek smo si privoščili na planini v Lazu, ki spada med naše najlepše planine. Dalje smo šli prek ravnice Zgornji Laz ter dalje skozi vedno ožjo dolino med Debelim vrhom in Ogradami na Lazovski prevalu (1966 m), ki leži med tema dvema vrhovoma. Do sem smo hodili eno uro. Tu smo zapustili pot in se vzpeli levo do vzhodnega strmine pod vzhodnim grebenom Debelega vrha, ki levo pada proti Lazu. Stopili smo na širok greben, ki je bil sprva strm, vendar se je kmalu občutno položil. Hodili smo prek trav, ki pa vedno bolj izginevajo pod gruščem in skalnatimi ploščami. Ob poti smo opazili med planinskim cvetjem veliko planik. Stopali smo naprej mimo »kamnitih možiceljev« in onstran škrbine preplezali nekaj lažjih skal, nato se je greben razširil in nas brez težav pripeljal na izredno prostrano temo Debelega vrha. Med hojo nas je obdajala koprenasta oblačnost z manj vročine. Žal, zaradi megle tudi z vrha ni bilo dobrega razgleda. Za krajši čas pa se nam je pokazal vrh Triglava, Kanjevca. Vpisali smo se v knjigo obiskov vrha in vtisnili žig v Planinski dnevnik.

Po krajšem počitku smo se vrnili po isti poti na planino v Lazu. Po poldrugi uri hoje smo prispeli do Koče na planini pri jezeru (1450 m), ki leži v prostrani kotanji severno od Pršivca. Dno kotanje napolnjuje veliko jezero, obdano z globokim gozdom. Na planini se razcepita poti na Dedno polje in v Laz. Današnja kočica je bila odprta leta 1984. Stoji precej visoko nad jezerom, na mestu nekdanje sirarne, ki je leta 1981 pogorela. To je edina planinska postojanka v osrčju Fužinskih planin, zato je pomembno izhodišče za številne ture v tem privlačnem samotnem predelu: na Pršivec, na Debeli vrh, na Ograde, k Triglavskim jezerom, k Vodnikovemu domu in na Prehodavce.

Sredi popoldneva smo se po 9-urni hoji vrnili po gozdni poti na planino Blato. V sončnem vremenu smo srečno pripeljali domov.

Marinka Petkovšek

Klijeve telovadke na Uršlji gori

»Klijeva telovadba« uspešno končala svojo deseto sezono

Stelovadbo – terapevtskimi vajami smo spod strokovnim vodstvom fizioterapevte Alenke Jerič Jaklič začeli v sezoni 1999/2000. Število udeležencev je nihalo, priključili so se nam še »ne-Klijevci«; da pa smo bili ljudje, je bil vsako sezono med nami tudi kak moški. Največ nas je bilo 31 – v povprečju med 11 in 15. Spomladi, pro-

ti koncu sezone, ko se daljša dan in postaja sonce vse močnejše ter je treba marsikaj postoriti po vrtu in okrog hiše, je udeležba običajno malo skromnejša. Vendar pa se najbolj vztrajni držimo načela, da je tista večerna ura ob ponedeljkih enostavno »naša«. Namesto poležavanja pred televizijo se raje razgibavamo v telovadnici.

Že vseskozi se dobivamo na šoli »8 talcev« in si želimo, da bi bilo tako še naprej.

Po devetih letih uspešnega sodelovanja z Alenko, je lansko jesen njeno delo nadaljevala fizioterapevka Monika Pisar. Nova vaditeljica je svojo mladostno razigranost kmalu uspela prenesti tudi na nas udeležence. Tako je sezona minila, kot bi mignil, do konca nas je vzdržalo 9 najvztrajnejših.

Jubilejno – 10. sezono smo tako z velikim veseljem in navdušenjem zaključile v soboto, 11. julija, ko smo se na povabilo naše vaditeljice odpravile

na nepozabni izlet na Koroško. Monika nas je peljala v svoje kraje. Ponosna nam je pokazala svojo osnovno šolo v Javorju, ki je najvišje ležeča osnovna šola v Sloveniji (1150 m), rojstno domačijo Močilnikovih v Jazbini, nas popeljala po stezicah svojega otroštva in nam povedala še marsikatero zgodnico in bajko o krajih, ki jih tako dobro pozna. Spoznale smo njene domače, predvsem pa izkusile njihovo gostoljubje.

Da smo pretegnile tudi mišice, je poskrbel vzpon na 1696 m visoko Uršljo goro. Šlo nam je prav dobro, in hitro smo osvojile njen vrh, kjer sredi cvetočih travnikov stojita cerkev sv. Uršule ter oddajnik Plešivec. Z njene vrha pa se že razgled po prelepi Mežiški in Savinjski dolini. Po celodnevem druženju polne prelepih vtisov smo se obotavljivo odpravile proti domu.

Jeseni nadaljujemo s »KLIJEVO telovadbo«, in če želite narediti nekaj za svoje zdravje, se nam pridružite!

ZBJR

Tudi vrh Uršlje terja nekaj planinske volje in moči.

V šolo – s Švigazajčkom

Jutro je napovedovalo sončen dan, tak je tudi bil – za vse prvošolčke, ki so 1. septembra prvič prestopili prag Podružnične osnovne šole na Vrhu Svetih Treh Kraljev

Taki smo še ta hip.

Letos so to (bili) štirje; ena deklica in trije dečki. Žarečih oči, z malce strahu in velikim pričakovanjem so pokukali skozi vrata najprej na hodnik, potem še v razred. Za njimi so šli skrbni

starši. Verjetno tudi oni s podobnimi občutji.

V razredu so prvošolčke pričakali učenci višjih razredov (drugo-, tretje- in četrtošolci) in učiteljici. Prvošolčki so se stisnili na blazino, tesno drug ob drugem in pričakovali... Predstavila se jim je učiteljica Ana in jih popeljala po razrednih koticah. Vzdušje je postalo malce bolj domače. Nato so jim učenci zapeli himno lanskega šolskega leta in jim z učiteljicama zaigrali igrico o Švigazajčku, ki ni hotel v šolo. Sledili sta dve presenečenji. Najprej mehko (tako, kot je pisalo tudi v vabilu, ki so ga prvošolčki dobili domov) – plišasti Švigazajček, nato še sladko. Sladkega presenečenja – torte – so bili deležni tudi ostali učenci, ki so tako obudili spomine na svoj vstop v šolo. Ker bodo prvošolčki imeli v istem razredu še sošolce iz drugega in tretjega razreda, verjamem, da jim bodo imeli le-ti še mnogokaj povedati: o šoli, o okusnih malicah, o igrah na igrišču... Sicer pa bodo to kmalu spoznali tudi sami.

Vsem prvošolčkom želimo lepo, pisano in ustvarjalno prvo šolsko leto. In naj bo tako za vse na podružnični šoli; za učence in učitelje.

M.K.

Skoz vrata v svet učenosti

Pot pelje vselej skoz prvi šolski dan

Sonce je ogrelo jutro, ki se je nasmihalo v prvi šolski dan. Zadnje meglice so se umikale toplini in pričakovanjem vseh, ki so po dolgih počitnicah korakali proti šoli. Oh, ta šola! Njena široka vrata se odpirajo v daljavo, v znanje, v svet. Šolsko življenje je kot pisan mozaik. Sestavljen je iz velikih in majhnih, uspešnih in neuspešnih, pomembnih in nepomembnih, veselih in žalostnih dogodkov.....

Prvi šolski dan pa je prav poseben dan za prvošolce: prvi prihod v šolo s čisto pravo šolsko torbo, s pravimi zvezki, peresnicami in še s čim.

Tudi na Podružnični osnovni šoli Rovtarske Žibrše je bilo na prvi šolski dan veselo in slovesno. Prag šole so prvič prestopili štirje učenci. Skupaj s starši so se zbrali v učilnici, kjer jih je najprej pozdravila ravnateljica Marinka Dodič. Učenci drugega razreda so jim pripravili kratek in igriv kulturni program. Zaščitniški status nad novimi prvošolčki so prevzeli "prekaljeni stari mački" – devetošolci. Skupaj z učiteljico so jim podelili rumene rutice in Švigazajčke, ki jim bodo delali družbo pri pouku.

Prvi šolski dan so sklenili s skritimi željami ob pihanju svečke na torti, s polnimi trebuščki sadne torte in z obiljem vznemirljivo lepih vtisov.

Ana

Omizje prvega šolskega dne.

Spet znova in znova

Šolsko leto so začele šole v naši občini s 1274 učenci, od tega jih je v prvih razredih 128. V spodnji razpredelnici je razvidno, da za prihodnost kaže najslabše Podružnični šoli v Lazah, ki ne premore letos niti enega učenca v prvem razredu; slabo se piše tudi v Hotedršici, saj kot »močnejša« podružnična šola začenja prvi razred komaj s troje učencev. Je pa zanimivo, da so na vseh centralnih šolah vpisali v prvi razred nekako 10% od vseh učencev na posamezni šoli.

šola	vseh otrok	v 1.razr.
8 talcev	645	62
Laze	13	0
Tabor	361	37
Hotedršica	45	3
Rovt.Žibrše	7	4
Rovte	188	18
Vrh S.T.K.	15	4
Skupaj	1274	128

mAš

Pod zeleno zastavo

Osnovna šola 8 talcev Logatec je v projekt EKOšola kot način življenja, ki ga v Sloveniji že od leta 1996 izvaja društvo DOVES, vključena že od šolskega leta 2002/03, ko je prvič uspešno prehodila vseh sedem korakov – Od leta 2003 vhod šole krasi tudi zelena zastava z razpoznavnim znakom EKOšole

Tudi v letošnjem šolskem letu nam je uspelo potrditi ta naziv. Zasluge za to imamo čisto vsi: učenci, učitelji in tehnični delavci, ki so še posebno pozorni na ločevanje odpadkov, ki se jih v tako velikem zavodu, kot je naša šola, nabere veliko. Področji, s katerimi potrjujemo zeleno zastavo, je veliko. V tem šolskem letu smo zbrali skoraj 63 ton papirja, veliko odpadnih baterij, kartuš, tonerjev in CD-jev. Še posebno pa smo ponosni na zbiralno akcijo plastičnih zamaškov v dobrodelne namene. Teh smo skupaj v več akcijah zbrali nekaj manj kot 1.300 kg. Ob koncu šolskega leta smo zbrali tudi barvice, ki smo jih poslali našim prijateljem v afriško državo Malavi. Z njimi se v okviru projekta Revščina v svetu dopi-

sujemo že drugo leto. V zadnjem pismu so se zelo lepo zahvalili za poslani paket.

Na šoli izvajamo različne dejavnosti, vezane na zdrav način življenja in ohranjanje čistega okolja. Za zapuščene kosmatince smo zbirali hrano, ki smo jo podarili zavetiščem za živali, učenci so lahko sodelovali v EKO-bralni znački in si s tem pridobili posebno priznanje. Na EKOkvizu se je pomerilo 5 ekip, na zelenice ob šoli smo posadili nekaj dreves, začeli smo urejati zelenjavno-zeliščarski vrtiček. Ta nam je še posebej v ponos, saj na njem že sedaj raste veliko zelenjave in zelišč. Otvoritev vrtička bo ob občinskem prazniku, ko bo moč poskusiti čaj s šolskega zeliščnega vrta.

S projektom Zdrava šola smo organizirali

obisk Zdravstvenega doma, minuto za dobro držo, opozarjali smo učence na pogosto pitje zdrave logaške vode, skupaj smo se igrali različne, skoraj že pozabljene družabne igre... Različnih dejavnosti se učenci udeležujejo prostovoljno, zato smo izvedli tudi tekmovanje za EKORazred. Najboljši oddelki vsake triade bodo tudi nagrajani.

Zavedamo se, da se z delom na šoli ekološka osveščenost prenaša iz šole med družine in naprej v okolico, na lokalno skupnost, ki nas zelo podpira pri našem delu. Veliko več o našem delu lahko preberete na naših letos objavljenih elektronskih straneh <http://www2.arnes.si/~oslj8t1s/>.

Marinka Istenič

Zvedavi polh tudi letos taboril

Vsi letošnji tabori (ločeni po starostnih vejah) so se zvrstili v bližini Tolmina.

Zaprisega

Najmlajši skavti volčiči in volkuljice so od 6. do 10. julija preživeli v hiši v Podmelcu pri Mostu na Soči. Taborilo je 13 otrok z voditelji Mojco, Juretom in Damirjem; Jerneja in Meta sta kuhali in pomagali pri programu, kjer je bilo treba. Njihov glavni junak, ki jih je vodil te dni je bil Peter Klepec in tudi sami so postali pastirji in pastirice s svojimi novimi pastirskimi imeni. Sešili so si tudi potrebna oblačila. Skupaj s Petrom Klepcem so spoznavali Podmelec in odkrivali bližji gozd s prečudovitim slapom Sopota, barvali so si lončke, izdelovali vetrnice za kratek čas in se naučili vozlanja in žongliranja. Po gozdu so iskali tudi zaklad, nazadnje so ga našli v svojih srcih. Klepčevi prijatelji so imeli tudi različne kateheze, ki so jih opozarjale na to, da le zunanja lepota in prevzetnost ne pomagata dosti v življenju. Spodbujale so jih še k solidarnosti, pomoči, blagoslavljanju, pogumu, potrpežljivosti, moči in pameti.

Sočasno, le da že od 4. julija je taborilo tudi 14 izvidnikov in vodnic v Kamnem. Ti so skozi ves teden z voditelji Matejo, Simonom, Kiro, Tilmom in tehničnim pomočnikom Markom ali pa sami odkrivali skrivnosti smaragdne Soče. Ti skavti so bili precej aktivni, saj so spoznavali zgodovino Posočja, soško postrv, za katero so se naučili izdelati vršo za lovljenje rib. Bil je dan, ko so fantje in punce pomagali na eni izmed kmetij in na koncu so imeli tudi prave kmečke igre. Čas, ko ni bilo dežja in je bilo vroče, so taborniki izkoristili za rafting, za blatno kopel ali kar za Sočo. Prek pesmi Soči so spoznali našega pesnika Simona Gregorčiča. Preko dveh izhodov so izvidniki in vodnice spoznavali Tolminska korita, Javorco, Zatołminske planine ter trentarske številke.

Najstarejša veja skavtov, popotniki in popotnice so svoj del programa nadaljevali v nedeljo, 12. julija, zvečer, ko je bilo konec skupnega programa v Kamnem. Vodila sta jih Sara in Matej. Njihov tabor je po večini vseboval hojo, kuhanje ob cestah, kopanje v rekah, potokih in jezeru, služenje na kmetiji Zastenar, kateheze... Njihova pot je vodila od Kamnega do kmetije Zastenar, kjer je po naporni hoji pomagalo 10 mladih pri košnji trave, lupljenju dreves, obiranju jabolok, nabiranju zelišč, barvanju železnih profilov. Ob koncu dneva so si privo-

Povabilo k skavtom

Vsi (od 7 let dalje), ki ne veste, kaj bi počeli v svojih prostih urah, pridite k skavtom. Tam vas čakajo prijatelji, igre (nočne, dnevne, velike...), različne delavnice in skupni projekti - tudi državni, pesem, molitev, narava ... O vsem, kar vas zanima, zveste lahko pri Jerneji Mihelčič (031 408 825).

ščili sprostitve. Drugi dan so hodili od kmetije Zastenar proti Čadrgu. Po dobrem zajtrku so se odpravili proti Podmelcu, kjer so tisti dan prespali pred župniščem in v njem. Prej so imeli še katehezo na temo medsebojnih odnosov, osebne rasti in sprejemanja težav in izzivov ter večerno kopanje. Zadnji dan so obiskali Blejsko jezero, kjer so se malo namočili, nato pa so odšli proti železniški postaji v Žirovnici, kjer so se vkrkali na vlak.

Skupni program se je odvijal v soboto 11. in nedeljo 12. 7. v Kamnem. V soboto zjutraj smo slovesno dvignili zastavo ob pesmi. Sledili so nagovor stegovodje Jerneje, jutranja molitev; telovadba, pravila skupnega tabora - pravzaprav je bila to kateheza, ki nas je učila spoštovanja. Po vsem tem so bile na vrsti različne Eko delavnice. Po obilnem in okusnem kosilu, je bila na vrsti 3 ure trajajoča igra, ki jo je vodil kralj (Matej H.), ki je vladal deželi Dobrota. Skupaj s kraljico, služabniki, sv. Klaro, Materjo Terezijo, sv. Marcelom (prvi skavtski svetnik) in Bonom (U2) je želel zgraditi most čez reko v drugo deželo, kjer nas je čakal zaklad. Skavti so se lotili gradbenih del. Ob vsem tem so morali paziti, da jih na njihovih potih ni ujel Hudobec, ki je lahko ukradel že prisluženi gradbeni material. Na koncu jim je le uspelo zgraditi čisto pravi most na drugo stran potoka, kjer jih je čakal zaklad: Sveto pismo.

Ob koncu večera so bili navrsti spust zastave, kres, ogenj, kateheza, tvist, hrenovke, igre, pogovor in počitek. Naslednji dan so se skavti po vseh jutranjih obredjih začeli pripravljati za sv. mašo z obljubami devetih novincev. Imeli so tudi čas za refleksijo, ko so voditeljem zaupali svoja občutja, doživetja, mnenja, kritike, pohvale. Udeleženci so bili veseli in pozitivno naravnani glede vsega na taboru.

Tina Hrovatič

Sredi pobarvank

Vpodjetju, ki ima sedež v Obrtni coni v Logatcu, so izdelali XXL pobarvanke, ker so želeli narediti nekaj posebnega za male nadobudneže. In ker so v podjetju vsi "XXL

nadobudneži", so si poleg XXL pobarvank za otroke zamislili tudi posebne fototapete za otroške sobe in sicer fototapete-barvanke. Pa to še ni vse.

No, da bi videli, kako bi omenjene pobarvanke ocenili otroci vrtca Tabor, so jim jih odnesli ter fotografirali njihove male obrazke z barvicami v rokah.

m.p.

Kam da so odpeljali tiste ljudi?

Gospod Vinko Mihevc me prek zapisa v Logaških novicah iz julija 2009, stran 28, prosi, naj osvetlim dogodke po 9. maju 1945, pokažem brezna, jame, doline, kjer počivajo kosti ljudi, pobitih tudi brez sodbe, in naj mu pomagam preboleti gorje zaradi nesrečne izgube očeta.

K pisanju in usmeritvi prošenj na moj naslov je gospoda vzpodbudil moj prispevek v Logaških novicah z naslovom Zločin na pohodu, posvečen pomorjenim aktivistom OF v prvih mesecih leta 1944. – Naj mi bo ob tej priložnosti dovoljeno najprej omenjeno besedilo dopolniti z dvema izpadlima podatkom, in sicer: v drugem odstavku k podatkom o žrtvi dodajam njeno ime – Ljuba Bavdek, v zadnjem odstavku pa k spominskim obeležjem sodi še tisto nad Jačko. – Glede prošnje gospoda Mihevca in v povezavi z navedenim člankom pa dodajam nekaj pojasnil.

Moj navedeni prispevek v Logaških novicah se nanaša na leto 1944, ko so vladale še hude vojne razmere, a se je že svitalo, komu bo pripadla zmaga, posvečen je spominu nedolžnim žrtvam, padlim za svobodo, žrtvam, ki bodo postale, če se jih ne obuja v spomin, za bodoče rodove prezrte-zamolčane. – Trditev gospoda Mihevca, da pravilno ugotavljam, da so pokopi brez dokaza in sodbe zločin, zlo-

čin pa ostaja zločin, ni moja – z njo pa se popolnoma strinjam, le beseda »pokop« moti, ker je le-ta posledica zločina, ne pa zločin.

– Njegova trditev, da so grobovi, povzročeni s strani domobrancev, znani, ne drži – groba žrtve Ane Rekar ni. – Zaprošen sem, naj osvetlim dogodke izpred 64 let, pokažem naj brezna, jame, doline z ostanki po vojni pogrešanih ljudi ali celo zapisnike. Vse to ni v moji moči, za to so pristojna številna telesa v občini in državi, ki vse od osamosvojitve dalje, deloma tudi pred njo, to področje neutrudno raziskujejo in rešujejo. – Od gospoda Vinka Mihevca, s katerim se že dolgo pozna in ga brez pridržkov spoštujem, nisem pričakoval, da me bo iz teh razlogov in po tej poti bremenil – tisti »če lahko« ima svojo težo.

V letih vojnih in povojnih obračunov sem bil še otrok, kasneje pa tudi nisem bil na dolžnostih, ki bi mi omogočale vpogled ali celo nalagale dolžnost reševati to problematiko. Bil pa sem in tudi ostajam priča objokovanja in obžalovanja žrtev obeh strani. Zato povsem razumem, kako težko je prebolevanje gorja. Tako gospodu Vinku Mihevcu, kot tudi vsem drugim, ki so v vojni in zaradi nje izgubili svoje najdražje, sporočam svoje iskreno in globoko sočustvovanje

Viktor Šen

Kaj dihamo?

Zjutraj me v vseh letnih časih najprej odnese na vrt. Stopim iz dnevne sobe, globoko vdihnem in srknem čaj. Moj nos, dolg in špičast, dobro registri- ra vonje. Ločuje prah od gnojnice, ne zmora pa natančno določiti dražjih vonjev, ki silijo h kašlju. Že nekaj let se ubadam z vprašanjem. Kaj v Logatcu dihamo? Čez dan se vonji spreminjajo. Se ponoči dogaja kako sežiganje, ki ga nihče ne registrira? Zakaj malčki v velikem številu dobivajo razpršilke ventolina za pomoč pri kašljanju in dihanju?

Želela bi si poštene- ga merjenja onesnaženosti zraka v našem kraju, da bi lahko ob določenih dneh nosili maske. – Da je naročilo merjenja treba plačati in da je drago? Zdravje je tudi bogastvo, mar ne?

Anica Perpar

Utrinek v slovo

Bil je čemeran dan, tako kot je bilo vzdušje v razredu. Razredni učitelj je utrujeno dremal za katedrom, mi, otroci pa leni, da se nam še govoriti ali čebljati ni dalo ter početi kake druge neumnosti. Sedeli smo v spodnjem razredu ob državni cesti, ki se je blatna ali prašna vijugala skozi vas. Gledali smo skozi ozka okna, skozi šolsko ograjo ali prek nje čez občestni jarek onstran ceste ter tja do tiste velike hiše nasproti šole.

»To pa je vaša nova učiteljica,« se je predramil učitelj izza katedra in predramil je tudi nas, kuštravce, popacane od jutranjega zajtrka, črnila in vsega drugega še. Ostrmeli in onemeli smo. Šolska tišina, ki se je tako nenavadna zajedla v naše glave in oči, nas je predramila. Naše otroške radovedne, žive in boječe oči so se ustavile na veliki ženski črno oblečeni postavi. Nismo videli obraza, videli smo le za naše otroške oči veliko črno podobo.

To nam je ostalo v spominu, nerazumevajoč vso tragiko, ki je lebdela v zraku, pa je mi, otročaji takrat nismo razumeli ne poznali v celoti

Res je. Bila je naša dobra, prizadevna in pravična učiteljica.

Zgodnje dopoldansko toplo poletno sonce je pospremi- lo našo učiteljico na zadnji poti na ljubljanskih Žalah.

Hvala, naša učiteljica Vika! Hvala, gospa Vika! Hvala, Vika!

Ft

Koncert italijanskih arij in ježkov obisk

Ježek, gozdni dedek, kam pa kam?

V avgustu smo imeli v našem Domu koncert italijanskih arij iz 17. in 18. stoletja. Nastopali sta: sopranistka Helena Mavrič Jelovšek in Karmen Hlade s harmoniko. Obe sta doma s Štajerske in živita v našem Domu. Arije pojeta v italijanščini. Helena, tako drobna gospa, glas pa tak, da ni moč verjeti. S Karmen sta bili res enkratni. Zares, prekrasen koncert.

Pa še nekaj zanimivega. V Domu nismo nikoli brez obiskov. Lani smo dobili tri nenapovedane mucke, med letošnjim dopustom pa luškanega ježka. Naša hiša tako ni brez živali, saj tudi kak kuža se sprehaja tod okoli. Stanovalci pa imamo vse radi.

Ivanka Pečenik

Zahvala

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedek in brat

Ivan Skvarča

1938 – 2009

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje, sveče in darove za svete maše ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvalo izrekamo osebju Zdravstvenega doma Logatec, predstavnikom ZŠAM za sodelovanje na pogrebni slovesnosti, ga. Vidi Lukančič za lepe poslovilne besede, g. župniku Janezu Selanu za lepo opravljeno pogrebno slovesnost, pevcem za čuteče zapete žalostinke ter pogrebne mu zavodu Menart in Komunalnemu podjetju Logatec za opravljene pogrebne storitve.

Hvala vsem in ohranite ga v lepem spominu.

Vsi njegovi

Zahvala

Ob izgubi našega dragega moža, očeta, dedija Franca Rupnika ...

Franc Rupnik

1953 – 2009

... iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, nekdanjim sodelavcem, sošolcem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče.

Hvaležni smo osebju Zdravstvenega doma Logatec in Kliničnega centra Ljubljana za dolgotrajno zdravljenje, moškemu pevskeму zboru, trobentarju in Komunalnemu podjetju Logatec

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti

Žalujoci: žena Justina, hči Špela in Tadej z družino

Zahvala

*Vse življenje trdo si garala,
vse za dom, družino si dajala.
Sledi za tabo ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok.
Solza, žalost, bolečina te zbudila ni,
ostala je praznina, ki zelo zelo boli.*

Francka Žust,

Riharjeva Francka

1930 – 2009

Ob boleči izgubi drage mame, babice in prababice Francke Žust se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala vam za izrečeno sožalja, za darovano cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi osebju Doma starejših v Logatcu za vso nego, Janezu Pečkaju za izvedbo pogreba, pevcem in izvajalcu Tišine, vsem društvom in govornikom za izrečene poslovilne besede.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste poznali pokojno, prisluhnili njeni bolezn, ji pomagali in jo spodbujali ter jo v tako velikem številu pospremili k njenemu večnemu počitku.

Vsi njeni

Zahvala

*Ni tvojega glasu, smehljaja,
le sledi ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok.*

Naza Mahmutović

Ob boleči izgubi naše drage Naze Mahmutović se zahvaljujemo celotnemu osebju Zdravstvenega doma Logatec, cvetličarici Karmen, sorodnikom, znancem in prijateljem za darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci: mož Husein, sinova Sead in Senad ter hčerka Jeranče z družinami

Zahvala

*Ni večje bolečine
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.*

Mojca Brus
1954 – 2009

Ob boleči izgubi drage žene, mamice in babice se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in lovskim tovarišem za darovano cvetje in podarjene sveče.

Posebno se zahvaljujemo sodelavcem Onkološkega inštituta, dr. Pompetovi za izrečene poslovilne besede, osebju Zdravstvenega doma Logatec ter pogrebniemu zavodu Menart in Komunalnemu podjetju za pogrebne storitve.

Žalujoči vsi njeni

Zahvala

*Ob pravem času si stopila
v vrt mojih sanj.
Prezgodaj ti zastal korak je
sred cvetoče sreče.
In vse prezgodaj si se napotila
v zarjo novih dni.*

**Minka
Treven**
7.3.1955 – 27.8.2009

Ob smrti drage žene, mame in babi, ki je dotrpela sredi svojih najlepših let, se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, podarili cvetje in sveče ter v tako obilnem številu pospremili pokojno na njeno zadnjo pot.

Še posebej smo hvaležni sosedom za pomoč v najtežjih trenutkih, zdravstvenemu osebju Infekcijske klinike v Ljubljani za požrtvovalno zdravstveno pomoč, župniku Janezu Petriču za slovesno pogrebno bogoslužje, oktetu Raskovec za čuteče žalostinke, Kati Lenarčič za sočutni nagrobni nagovor ter pogrebni službi Pečkaj.

Žalujoči: mož Tone sinova
Robert in Andrej z družinama

Mladi gasilci na taborjenju v Savudriji

Taborjenja smo se med 13. in 20. julijem udeležili gasilci logaške in vrhniške občine. Mladi gasilci so bili razdeljeni v pet vodov glede na starost. V vodih so bili otroci iz različnih društev z mentorji na čelu.

Dan se je začel z budnico, tej je sledila telovadba, za njo umivanje, zbor in dvigovanje zastave. Po zajtrku so pospravljali šotore; komisija pa je ocenjevala red v taboru. Sledilo je gasilsko izobraževanje – osvajanje veščin. Mladi gasilci so pridobili oznake veščin: preventivec, bolničar, naravoslovec-gozdar, računalničar in za

področje orientacije. Skupine mladih gasilcev so se vsak dan menjavale, tako da so do konca tedna vsi spoznali vse veščine.

Kasneje je bilo na vrsti kopanje z različnimi aktivnostmi v vodi, še posebej tunkanje in špricanje. Dan se je nadaljeval s kosilom, počitkom in nato z delavnicami.

Otroci so se prvi dan odločili med likovno, plesno, novinarsko delavnico in športnimi aktivnostmi, ki pa zaradi vročine niso bile izvedene po načrtih. Tako so bili otroci aktivni predvsem na likovni, plesni in novinarski delavnici; pri vseh so

nastajali zanimivi izdelki, članki, koreografije... Po delavnicah smo se ponovno kopali, spustili zastavo in povečerjali. Po večerji smo imeli zabavni večer, vsakič z drugo temo: od spoznavnega večera, gasilskega društvenega pa do zaključnega dogodka z miss in mistrom Savudrije 2009. Podnevi in ponoči pa so potekala dežurstva – z dežurnim vodom in mentorjem.

Dnevi so bili vsak po svoje zelo zanimivi, za kar so bili »krivi« otroci, mentorji in taborvodja Darja Merlak.

Anja Cempre

Bralcem Logaških novic

želimo

prijaznega razpoloženja

ob prazniku Občine Logatec

Uredništvo

V Knjižnici je zmeraj kaj novega

Slovensko leposlovje

***BABNIK, G.: V visoki trav; BEG iz žrela smrti : prepis teksta iz časopisa Ameriška domovina (Cleveland 1948) (*spomini, dnevnik*); BIZJAK, B.: Skala (*z.f. r.*); BIZJAK, B.: Hruška; BOŽIČ, P.: Šumi (drama); BRULC, M.: Kakor da se ne bi zgodilo nič (*kratka proza*); ČURRA-Ž., Š.: Ninin dnevnik ali Življenje nekega psička : zgodba iz brezna mamil (*dnevnik, spomini*); FILIPČIČ, E.: Problemi (*kratka proza*); ***GOLOB, T.: Svinjske nogice; ***GOLOB, B.: Smreka bukev lipa križ : domačijska povest z motorno žago in srečnim koncem (*kratka proza*); KOVAČIČ, J.: Knjiga (*kratka proza*); KOVAČIČ, L.: Fragmenti o prišleku : spominska knjiga Lojzeta Kovačiča (*dnevnik, spomini*); KRAJNC, M.: Requiem za gospo Goršičevo; ***KRESE, M.: Vse moje vojne (*dnevnik, spomini*); MAJ, N.: Iskanje izgubljenega fanta; MALENŠEK, M.: Ko dozori jerebika (*kratka proza*); MIHELIC, T.: Novo rojstvo : iskrena izpoved o trpljenju, ljubezni in preobrazbi transseksualke Salome Čuča Žentil; PEGAN, V.: Potovanje na začetek poti; PEVEC, M.: Teža neba; SIVEC, I.: Male Butale : osemnajst poti do polnoletnosti (*humor, satira*); SKRINJAR-T., V.: Zmajeva kri. 1, Mohor (*zgodovinski r.*); SKUBIC, A.: Lahko; VIVOD Z., M.: Tukaj se povest ne sme končati ali Kako sem se spopadala z rakom : dnevniški zapisi od 22. 2. 2006 do 26. 1. 2008 (*dnevnik, spomini*); ZUPAN, U.: Rilke proti novim fosilom (*dnevnik, spomini*).

Poezija

HUDOLIN, J.: Ljubezni; KUNTNER, T.: Moj svet / My world; MATIČETOV, M.: Boš videl

MEDVED, A.: Purpurni dež; VUGA, J.: Pod kamni plešem.

Tuje leposlovje

***ALEKSIEVIČ, S.: Černobilska molitev : kronika prihodnosti (*dnevnik, spomini*); ARENAS, R.: Preden se znoči (*avtobiografski r.*); BENEDIKT, B. D.: Fantom palermški (*pustolovski r.*); BOBIČ-M., M.: Dnevnik srbske gospodinje; BOGIČ, M.: Jadralski dnevnik (*dnevnik, spomini*); ***BUKOWSKI, C.: Pošta; BUSHNELL, C.: Peta avenija 1; CARROLL, C.: Ti izdam skrivnost? : potem pa pridi malo bližje ...; CHILD, L.: Začetna poteza (*kriminalni r.*); CLAUS, H.: Govorice; DIVAKARUNI, C. B.: Kraljica sanj; DODD, C.: Srčna tatica; ***DOXIADES, A. K.: Stric Petros in Goldbachova domneva; ENOCH, S.: Škandalozna stava; ENSLER, E.: Pravo telo (*kratka proza*); FRÖHLICH, S.: Najljubše reči

GARWOOD, J.: Poroka; GASKELL, W.: Iskrena ljubezen in druge laži; GIBBINS, D. J. L.: Poslednji evangelij (*zgodovinski r.*); GIBSON, R.: Ljubezen pod krinko; GRENIER, C.: Računalnik (*z.f. r.*); HOBBS, R.: Morilčev vajenec : I. knjiga trilogije Dinastije Videc (*z.f. r.*); HOMES, A. M.: Knjiga, ki vam bo spremenila življenje; KARDOŠOVÁ, B.: Angeli ne spijo

KAWABATA, Y.: Snežna dežela; KIN-

SELLA, S.: Strastna zapravljivka osvoji Manhattan

KRESSWITZ, N.: Moški na stranskem tiru; LAUIRE, H.: Poka puška (*kriminalni r.*); LE CARRÉ, J.: Vohun, ki je prišel s hladnega (*kriminalni r.*); MAKINE, A.: Francoski testament

MARTEL, Y.: Pijevo življenje (ilustrirana izd.); MCCALL, M. R.: Templjarjevo zapeljevanje (*zgodovinski r.*); MCCOURT, F.: Učitelj (*avtobiografski r.*); ***MCGAHERN, J.: Med ženami; MEYER, S.: Jutranja zarja /4. knjiga; MÓRICZ, Z.: Gospodje se zabavajo; MORISON, B.: Zagovor Johanna Gutenberga (*biografski r.*); NESB, J.: Taščica (*kriminalni r.*); PATTERSON, J.: Bikini (*kriminalni r.*); PESKOV, V.: Preživeti v tajgi : neverjetna zgodba sibirske družine zunaj civilizacije (*dnevnik, spomini*); PRATCHETT, T.: Tri večje (*z.f. r.*); ***PROULX, A.: Ladijske novice; ROBERTS, N.: Točno opoldne; ROSSI, S.: Fucking Berlin (*dnevnik, spomini*); ***ROTH, P.: Ameriška pastorala; SÁBATO, E. R.: Abadon, pokončevallec; SCHULZE, I.: Mobi : trinajst zgodb v stari maniri (*kratka proza*); ***SMITH, S.: Ruševine (*kriminalni r.*); ***VALJAREVIČ, S.: Como; VARGAS, F.: Narobe obrnjeni mož : [tretji primer ...] (*kriminalni r.*); WERMUTH, V.: Prepovedana žena : moja leta s šejkom Kalidom iz Dubaja (*avto-biografski r.*); .

Strokovna literatura

ADAM, A.: Evridika in Orfej : od zrcalke k mnogoteri ljubezni (*etika*); AMALIETTI, P.: Indijski patriarhi – varuhi Budove postave (*svetovne religije*); BAČKAI, E.: Make up : ličenje za vsakogar : praktični nasveti o ličenju za vsakodnevne in posebne priložnosti (*gospodinjstvo*); BENEDICT, R.: Vzorci kulture (*biologija*); BENVENISTE, É.: Daritev, žrtvovanje, zaobljuba; molitev, prošnja (*jezikoslovje*); DAVIS, M.: Budov voz : kratka zgodovina avtomobila bombe (*politika*); DOLENC, O.: Kompozicija slike : videti, graditi, fotografirati (*fotografija*); DRAPAL, A.: Kako stvari vznikajo : od mema do Provanse, od kaosa do reda, iz ušes in prek možganov v tvoja usta (*sociologija*); ERIC, L.: Strah pred smrtjo (*psihologija*); ERJAVEC, A.: Estetika in politika modernizma (*umetnost*); GOFFMAN, E.: Stigma : zapiski o upravljanju poškodovane entitete (*sociologija*); HICKS, E.: Denar in zakon privlačnosti : naučite se privlačiti bogastvo, zdravje in srečo (*psihologija*)

***INTIHAR, M.: Fotokamera : spoznati, nastavit, fotografirati (*fotografija*); JAZBEC, M.: Osnove diplomacije (*pravo*); ***JERIČ, D.: Vodič po poteh slovenskih partizanskih bolnišnic pod Snežnikom (NOB – domoznanstvo); JESENKO, J.: Statistika : zbirka rešenih nalog (*sociologija*); KATZENSTEIN, L.: Obvladajmo artritis : akcijski vodnik za uravnavanje zdravlja in dobrega počutja (*medicina*); KERNEV-Š., J.: Renesansa alegorije : alegorija, simbol, fragment (*literarna teorija*); KLAMPFER, F.: Telovadnica za možgane : uvod v kritično mišljenje (*psihologija*); ***KNEŽEVIČ, A. N.: Vprašali

ste, odgovorila sem : o kulturi vedenja (*etnologija*); ***LAWSON, N.: Kuhajmo z Nigello (*kuharice*); ***LENARČIČ, M.: Alpe : kot jih vidijo ptice (*geografija*); ***LJUBLJANICA : kulturna dediščina reke (*zgodovina Slovenije*); LOWE, A.: Misli seksi : odkrivanje skrivnosti poželenja (*etika*); LUBEJ, S.: Urejene osebne finance za vsakogar : s praktičnimi primeri (pre) oblikovanja naloženih portfeljev : vodnik po osebnih in družinskih financah današnjega časa (*gospodarstvo*); MANJI, I.: Kaj je narobe danes z islamom? : poziv k poštenosti in prenovi (*svetovne religije*); MCDONALD, B.: Tomaž Humar (*alpinizem*); MEHATRONIKA (*tehnika*); MI vsi smo Slovenija (*sociologija*); MILLER, B. B.: Prikriti morilci : skrite nevarnosti v našem telesu (*medicina*); MONTIGNAC M.: Montignacova metoda v teoriji in praksi : s posebnimi nasveti za ženske : [najnovejša Montignacova knjiga z razlago, recepti in tedenskimi jedilniki] (*zdrava prehrana*); ONKOLOGIJA : raziskovanje, diagnostika in zdravljenje raka (*medicina*); PARKER, J.: Velika šola astrologije (*mejne znanosti*); REPAR, P.: Kierkegaard – vprašanje izbire : zastavek filozofskega diskurza pometafizične etike I in II (*filozofija*); ROTOVNIK-K., N.: Prehrana in rak. Kaj jesti, če zbolimo (*zdrava prehrana*); RUSSELL, S.: Čisto čista : pot do miru, moči in uspeha (*psihologija*); SANTANCH, E.: Skrivnostni svet naših otrok : psihologovi nasveti (*psihologija*); SICHERL-K., B.: Ringaraja, pesem nam ugaja (*pedagogika*); SMOLEJ, M.: Oblačenje skozi čas (*etnologija*); STANKIČ, M.: Na vrtu (*kmetijstvo*); SUTHERLAND, R.: Nove glasbene perspektive : evropska in ameriška avantgarda v glasbi XX. stoletja (*glasba*); SUTLIČ, V.: Delo in moč : razprava (*filozofija*); SZWILLUS, M.: Osteoporozna : 100 izvrstnih receptov za močne kosti (*kuharice*)

***ŠPRAJC, I.: Izgubljena mesta : arheološka iskanja v deželi Majev (*arheologija*); ŠUVAKOVIČ, M.: Skrite zgodovine skupine OHO (*umetnost*); TÜRK, D.: Na poti do preobrazbe : govori iz prvega leta predsedniškega mandata (*politika*); VEČERJA za 30 (*kuharice*); VEZJAK, B.: Somrak medijske avtonomije : boji za politično hegemonijo 2004-2008 (*management*); WEISS, H.: Medicina v primežu podkupnin : šokantno razkritje delovanja farmacevtske industrije, ki si s podkupovanjem zdravnikov zagotavlja velikanske dobičke (*medicina*); WEISMAN, A.: Svet brez nas (*ekologija*); WHONE, H.: Skriti obraz glasbe (*glasba*); WILLEMSSEN, R.: Tu Guantánamo : pogovori z nekdanjimi zaporniki (*pravo*); YUNUS, M.: Novemu kapitalizmu naproti : socialno podjetništvo za svet brez revščine (*gospodarstvo*); ZELAND, V.: Transurfing realnosti. Stopnja 3, Naprej v preteklost (*psihologija*); ***ZIDAR G., T.: Retorika – večšina prepričevanja : odličnost nastopanja v poslovnem svetu (*jezikoslovje*).

Miren, prijeten, spočit, poln energije in predvesem vesel začetek novega šolskega leta.

Še posebej priporočamo knjige z oznako ***

Maja Gregorič

Skoz cvetoči Logatec

Tršarjevina vsa v cvetju.

Lepo urejeni vrtovi, cvetoči balkoni, okenske police so prav gotovo ponos vsake gospodinje. Tudi v Logatcu so številni vrtovi in hiše v cvetju, ki pripomorejo k lepšemu videzu mesta in pritegnejo pogled obiskovalcev, kar nedvomno velja tudi za ponos Logatca in skrbnih gospodinj. Ena takih je Marica Tršak.

Obnova ceste in pločnikov skozi Logatec in hiše, polne cvetja, pripomorejo tako k prometni varnosti in prijetnemu pogledu na mesto.

Besedilo in foto: France Brus

Upokojske dobre

Mmm... Kako diši!

Ob sejmskih dneh so člani Društva upokojencev Logatec že nekajkrat zapored postavili stojnico, na kateri pečejo dobre na žaru: čevapčiče, ražnjiče in kotlete, po katerih obiskovalci in prodajalci na sejmu radi sežejo. Postrežejo tudi z različnimi pijačami, tako da obiskovalcem sejma ni treba v gostilno, pač pa sedejo za mizo kar ob stojnici DU in se okrepčajo.

Besedilo in foto: France Brus

Psička Rozi – z jamarji srečno iz brezna

Zadovoljna psička Rozi.

Sredi druge avgustovske nedelje popoldne sta se jamarja Drago Korenč in Dejan Novak odzvala posebnemu klicu na pomoč. Cenclejev s Kalc je že sredi dopoldneva padla psička Rozi – kokeršpanjel – v jamo nedaleč desno od kolovozne poti s Kalc proti Grčarevskemu vrhu. Jamarja sta takoj ob približevanju jami ugotovila, da gre za primer vhoda v brezno, ki je prekrito z rastjem, da je brezno komaj ali sploh neopazno. Takih zaraslih brezov ali vhodov, ki so založeni z okleščki, je, žal, vse preveč, kar velja za pogosto »past«, v katero se lahko ujame sprehajalec,

gobar, malinar, tudi nastreljena divjad ipd. Vse to govori o tem, da bi bilo treba tovrstne nevarnosti na kak način opozorilno označiti

Skratka, eno takih »zamaskiranih« brezov – kakih 8 metrov v globino – je bilo usodno tudi za psičko Rozi, ki sta jo jamarja srečno potegnili iz jame, v zadovoljstvo Cenclejevih in psičke, ki je na svoj način izkazovala hvaležnost rešiteljema.

Jamarji so sicer pripravljeni na pomoč, še posebej, odkar so uvrščeni med dejavnike civilne zaščite. Toliko bolj pa velja upoštevati previdnostna ravnanja, da bi se izognili nepotrebnim nevšečnostim, ki utegnejo imeti neslutene posledice.

Psička Rozi jo je to pot odnesla je z drobno odrgnino.

mAš

Med kmečkimi deli, šegami, navadami in pisano družabnostjo

Vaščani Rovtarskih Žibrš in Medvedjega Brda so poleti spet napeli in združili vse moči ter pripravili že 21. Kmečki praznik

Pravo praznično mravljišče. Foto: F. Bogataj

In nedeljo, 2. avgusta, je Medvejcem in Žibršanom šlo vse po željah: lepo vreme in množica obiskovalcev sta kronala njihov trud; posrečilo se jim je organizirati še eno zahtevno prireditev in ustvariti prijetno, domače razpolože-

nje. Medvedje Brdo je bilo ta dan pravo pravcato mravljišče, kamor so vodila pota z vseh koncev Slovenije.

Osrednja pozornost obiskovalcev prireditve je bila namenjena tekmovanju v kmečkih opravilih in družabnih igrah. Zgodaj popoldne so se tekmovale skupine zvrstile v slavnostni povorki. V vsaki ekipi sta bili po dve ženski in po en moški. Možakarji so bili potrebni za tekmovanje v košnji, v grabljenju pa so imele prvo besedo dekleta in žene. Ob "parcelah" so se zbrali navijači, za dobro voljo pa sta poskrbela Polde in Micka.

Ekipe so se pomerile še v iskanju podkev v kupu trave in v hitrostnem kotaljenju bale. Sodniki so tokrat največ točk namenili ekipi Bobrov, pred Gruntarji in Graparji. Standarde košnje pa je vsem najbolje predstavil domači kosec, 78-letni Jože Cigale, ki je s svojo košnjo navdušil razigrano publiko. Domačini so predsta-

Kdo bo z balo hitrejši? Foto: F. Bogataj

vili tudi nekdanje nujne spretnosti, kot so: preja, klekljanje, stiskanje sadja, žaganje; tako so obudili spomin na čase, ko so morali vsa dela na kmetiji opraviti ročno.

Med poglavitne atrakcije za otroke pa so bili nedvomno: napihljiv grad, po katerem so veselo poskakovali, ples, konji iz Žejne doline pa srečelov in vse, kar razveseli otroška srca.

S krušnimi izdelki in pecivom so se izkazale domačinke, in le redki so se lahko uprli domači potici, kruhu in drobnemu pecivu. Vendar od jedil ni bila na voljo samo potrpežljivost in vztrajnost kuharic, temveč tudi odlični golaži in ostale mesne dobrote, ki jih je pripravila ekipa moških kuharjev; vsem so šle v slast.

K posebej veselemu razpoloženju je pripomogel tudi Marjan Šarec, ki je v vlogi Ivana Serpentinška s svojimi zabavljivimi zgodbicami spravljal v smeh množico obiskovalcev. Glasbenika Korado in Brendi pa sta poskrbela, da so tudi ljubitelji plesa prišli na svoj račun.

Tako je minil še en kmečki praznik in organizatorji se zahvaljujejo vsem sponzorjem, donatorjem, vaščanom in vaščankam Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš ter vsem, ki so pomagali pri izvedbi zahtevne in odmevne prireditve. Hvala tudi obiskovalcem, ki ste nas obiskali.

Prihodnje leto pa spet na svidenje.

Ana

Pečenih dobrot je bilo tudi dovolj.

Kolaž ustvarjalnosti

Območna razstava odraslih likovnikov občin Logatec in Ribnica v Stekljeni galeriji Logatec

Vajen sem že dovolj ostrih besed likovne kritičarke **Anamarije Stibilj Šajn** ob posameznih otvoritvah v logaškem prostoru in večinoma sem ji v mislih pritrđil, saj nikoli ne »pade v lokalne okvire« ocenjevanja, češ za domače okolje velja biti bolj prizanesljiv pri ocenah likovnih del. Tokrat sicer ostrá bese-

Reklamni petelin Vesne Stražišar. Foto: P.Sark

da ni manjkala, vendar ne pomnim, da bi katero razstavo v zadnjem času ocenila tako visoko kot tokratno. Skupina logaških likovnikov in umetnica iz Ribnice se je udeležila posebne delavnice, kjer so se spopadli s kolažem, to mlado likovno tehniko, ki se je pojavila v likovni izraznosti, kot je povedala ocenjevalka Šajnova, pred manj kot 100 leti, s kubizmom, nadrealizmom

in dadaizmom, danes pa velja za enega od mnogoterih načinov izražanja in je, lahko rečemo, postala že »običajna«. Za likovnike, ki so svoje kolaže v večini razstavili prvič, velja, da so se ob uporabi kolaža spopadli z likovno kompozicijo, ki so jo med nastajanjem slike lahko primerjali, popravljali, spreminjali in ji vse bolj in bolj dodajali lastno izraznost.

In kot je dejala ocenjevalka Šajnova, je pravzaprav uspelo vsem. Ob sprehodu med slikami, ki sicer po formatu niso posegale v pompoznost, so mi nekatere pustile poseben vtis. »Triptih« Ribničanke **Katarine Drobnič** je zrela lepljenka našega in njenega sveta, izredno

Kolaž glasbe, slik in občinstva. Foto: P. Sark

domisel in barvno bogat »Petelin« Logatčanke **Vesne Stražišar** bi bil lahko primer, kaj kolaž pravzaprav je, spogledovanje s slovenskim impresionizmom je navdihnili **Mileno Jureš** in njen »Rdeči parazol«, po Modiglianiju pa se je imenitno navdihoval **Janez Ovsec**. Nekaj posebnega sta pomenili povsem abstraktni črno-beli lepljenki logaškega zdravnika in umetnika **Dušana Mihelčiča**. Teh pet likovnikov se je vtisnilo meni bolj v spomin, seveda pa so **Katarina Dolenc, Cvetka Ilovar, Matevž in Tanja-Pina Škufca**, ki so zaokrožili udeležbo devetih udeležencev razstave, enakovredno zapolnili likovni izraz kolaža, ki smo mu, vsaj na takšni razstavi, v Logatcu prisostvovali prvič.

Vsekakor gre pohvala zamisli o oblikovanju tovrstnih delavnic, organizaciji razstave, ki so jo popestrili tudi mladi glasbeniki s »kolažem« slovenske ljudske glasbe, in vsem likovnikom, ki so nam tako polepšali »prvi šolski dan« prav v bližini hrama učenosti.

Razstavo je bila na ogled od 1. do 16. septembra.

KRAS

Nova kmetijska površina

Ob izgubi prenekateriga hektara gozdne površine z gradnjo blokov, v katerih bodo večinoma živeli ljudje, ki jih ne bo nihče poznal – tako se namreč še naprej širi »mesto« Logatec kot spalno naselje –, so se upravljalci obstoječih in novonastalih površin odločili, da bodo kljub pomanjkanju parkirnih površin (če imaš denar, lahko, kajpak, parkirišče kupiš!) poskusili pridobiti kmetijsko površino med bloki. Bo kdo lahko zasadil vsaj črni ali pa rdeči ribez – politični usmeritvi primerno.

Pozor, motor bo v tem primeru nepravilno parkiran!

KRAS

S KOLOM ZABITO IN SMOLO ZALITO

zeleni grič Logatec

Nova stanovanja vseljiva
že septembra letos.

Že od
1700 €/m²
brez DDV

dan odprtih vrat
19.09.2009
10.00 - 18.00 ure

Zakaj se splača izbrati Zeleni grič za svoj novi dom!

- Ker lahko izbirate med različnimi tipi stanovanj, od **garsonjer** do **štirisobnih**
- Ker so v vseh objektih **dvigala** in v vseh stanovanjih vgrajene **klimatske naprave**
- Ker vam stanovanja omogočajo **nizke stroške** bivanja
- Ker je za vaše avtomobile poskrbljeno z **velikim urejenim parkiriščem** in **garažami**
- Ker vam nudimo **pomoč pri financiranju** nakupa

Prodaja:

01/581-6195

nepremicnine@energoplan.si, www.zelenigric.si

energoplan

“AKCIJSKA PONUDBA VOZIL V MESECU SEPTEMBRU”

Hišna specialiteta

NOVI CHEVROLET CRUZE.

Postavlja nova pravila.

Ta kompaktna limuzina z dinamično zunanostjo in notranjim dizajnom ter bogato paleto standardne opreme spreminja dojemanje dosegljivosti avtomobila. Novi Cruze odlikuje izjemna kakovost izdelave. V svojem razredu postavlja nova merila udobja in varnosti za vse potnike.

Ostala ponudba

Spark **6.900 €**

- zračna blazina za voznika
- klimatska naprava
- centralno zaklepanje
- ABS zavorni sistem
- električni pomik stekel spredaj

Lacetti WG za samo **9.990 €**

- 2.0 dizelski motor
- 89 kW oz. 121 konjskih moči
- klimatska naprava
- štiri zračne blazine
- CD MP3 radio

Aveo Sport za sladokusce **7.990 €**

- klimatska naprava
- štiri zračne blazine
- daljinsko centralno zaklepanje
- elektro paket z ogrevanimi bočnimi ogledali
- CD MP3 radio
- meglenki spredaj
- lita platišča

Captiva **21.300 €**

- klimatska naprava
- šest zračnih blazin
- električni pomik stekel spredaj in zadaj
- daljinsko centralno zaklepanje
- CD MP3 radio
- lita platišča

Lacetti **10.190 €**

- klimatska naprava
- dve zračni blazini
- elektro paket spredaj
- daljinsko centralno zaklepanje
- CD MP3 radio
- 5 let garancije

V kakovost, tehnologijo in opremo svojih vozil verjamejo tako močno, da vam za vsak Chevrolet nudimo 2-letno in kilometrsko neomejeno garancijo oz. 3 leta ali 100.000 km garancije ter dodatno 6-letno protikorozijsko garancijo. Kot lastnik Chevroleta prav tako prejmete zagotovilo za Chevrolet Euro Service za 36 mesecev, vključno z brezplačno pomočjo na cesti 24 ur/dan. Emisije CO₂ za vse modele: 119 - 264 g/km. Povprečna poraba goriva za vse modele: 5,2 - 11,5 l/100 km. Ponudba velja pod posebnimi pogoji financiranja in za omejeno količino vozil. Slike so simbolične.

Avtohiša
SELIŠKAR d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika
T: 01/750 22 52
www.avtohiša-seliskar.si

